

Lunds universitet
Sociologiska institutionen

LUNDS
UNIVERSITET

DET URBANA LANDSKAPET GENOM MALMÖS HBTQ- POPULATIONERS ÖGON

-En urbansociologisk studie om tillgänglighet-,
tillhörighet- och trygghet i Malmö ifrån ett
HBTQ-perspektiv

Författare: Joakim Hellgren
Masteruppsats SOCM04 30 HP
Höstterminen 2018
Handledare:
Britt Marie Johansson

Författare: Joakim Hellgren

Titel: Det urbana landskapet genom Malmö's HBTQ-populations ögon

Masteruppsats SOCM04 30 HP

Höstterminen 2018

Handledare: Britt Marie Johansson

Sociologiska institutionen, hösten 2018

Abstract

It is well known how important belonging and to be part of something is for us humans and our well-being. Other utterly important foundations for us and our sense of freedom are safety and accessibility. LGBT-research has profoundly been conducted on larger cities, but lacking substratum on how mentioned factors affect people living in smaller cities. In this paper, I try through interviews understand how the LGBT-community of Malmö (Sweden's third city) understands and experience their daily life, and how- and if- their sexuality influence movements in space throughout the city. Thus, the aim of the study is to broaden the LGBT-research by looking into a smaller city, but also question whether there need to be a better urban planning for this group in the city. The studies theoretical framework focusing on dualism, intersectionality- and performativity, together with theories from Pierre Bourdieu, Michel Foucault, Judith Butler and Kevin Lynch. The study finds that a large part of Malmö's LGBT-community is facing resistance in their daily life, both socially and spatially. The intensity of resistance towards people seems to be individually and are based on complex intersectional layers. The data implement that control is established foremost via socially appropriated spaces when someone from the LGBT-community entering the room with other behaviours, looks or attributes outside the heterosexual norm. Altogether, it seems to be a balancing whether it is ok to go outside heteronormativity, where time and place-bounds are of importance. How you as a LGBT-person is treated in Malmö seems according to empirics have to do with where in the city you are, who you are (which identity you represent), and who is with you at that place at the same time. In that sense, the so important three pillars of belonging, safety and accessibility are fluid and bound to situations in Malmö.

Nyckelord: HBTQ och staden (Malmö), sexuell geografi, queerlandskap, samhällsplanering, social hållbarhet, appropriering, hälsa

Populärvetenskaplig presentation

Icke-heterosexuell i en svensk stad: inte alltid en dans på rosor

I denna studie har HBTQ-individer intervjuats om deras liv i Malmö i fråga om trygghet, tillgänglighet och tillhörighet i och till stadens olika platser. Detta har varit av intresse då tidigare forskning på ämnet ofta är utförd i större städer utomlands, vilket kan vara svårapplicerat och ge en skev verklighetsuppfattning ur en svensk kontext. Det har också varit viktigt då det tar tempen på HBTQ-befolkningens hälsa och rörelsefrihet i staden. Svaret är som vanligt inom samhällsvetenskapen inte helt lätt, utan individberoende.

Resultat visar att det kan vara svårt att leva som öppet HBTQ i Malmö, men det beror också på vem du är. Ett tydligt resultat visar att det är svårt att utmana könsnormer och heteronormer i staden, där många intervjuade som gjorde detta dagligen fick ta emot verbalt våld, hot och andra trakasserier. Det kunde handla om att hålla sin partner i hand, eller ha på sig ett plagg som associerades som feminint fast en tolkades som maskulin kroppsligt. Studien ser också skillnader mellan individer inom HBTQ-gruppen. Några hade det mer jobbigt än andra, bland annat togs kvinnors sexualitet inte alltid på allvar. Individer som hade en religiös bakgrund hade flera orosmoment att hantera samtidigt, och personer som bodde i invandrartäta områden hade det ofta svårt att hitta ett sammanhang i sitt närområde där strikta normer rådde om hur en skulle vara. Några platser i staden var med accepterande och hade högre i tak än andra, och dessa var ofta kopplade till olika former av kultur.

Den nya kunskapen visar att vi fortfarande har en bra bit att gå för att skapa ett samhälle för alla. Den ger dock också hopp om att det går, där kulturen har en viktig roll. Kulturen verkar således vara en arena där vi kan möta olikheter men samtidigt förenas kring något annat bortom sexualiteten, där sexualiteten blir oviktig och istället människan tar vid. Det ger således politiker och samhällsbyggare en fingervisning om hur viktiga mötesplatser och platser av kultur i staden är.

Förord

Denna uppsats är skriven som en del i min Master i sociologi. Jag vill börja med att tacka alla mina intervjupersoner som ställt upp för intervjuer. Det har inte varit helt enkelt att genomföra alla intervjuer, då det för några funnits en rädsla över att träffas på grund av tråkiga erfarenheter. Under hela resan har jag dock mött en otroligt stor välvilja att kunna hjälpa till. Intervjuade informanter har öppenhjärtat delat med sig av sina egna erfarenheter och historier, vilket varit ovärderliga i denna uppsats. Jag vill också ge min handledare ett stort tack, som varit fantastiskt inspirerande person och stöttat mig framåt i processen med spännande infallsvinklar, diskussioner och humor. Tack!

/Joakim Hellgren

Innehållsförteckning

1. Inledning.....	1
1.1. Inledning och problematisering	1
1.2. Frågeställning.....	4
1.3. Syfte.....	4
2. Bakgrund.....	5
2.1. Malmö Stad och samhällsplanering.....	5
2.2. Studiens räckvidd, avgränsningar och disposition.....	6
3. Konceptualisering och tidigare forskning.....	7
3.1. Vad är HBTQ och vad är en norm?	7
3.2. HBTQ-forskning och relevanta begrepp.....	9
3.3. Plats (och social plats)	12
3.4. Subjektet och samhället	13
4. Metod	14
4.1. Metodologi/ontologi	14
4.2. Metod.....	14
4.3. Positionalitet: forskaren i fältet och förförståelse	15
4.4. Uppsatsens generaliseringsgrad.....	15
4.5. Metoddiskussion och urval	16
4.6. Intervjuerna	18
5. Teori.....	19
5.1. Intersektionalitet	19
5.2.1. Klassschema enligt EGP.....	23
5.2.2. Olika typer av anställningskontrakt	23
5.3. Michel Foucault och Judith Butler.....	24
5.4. Ett ramverk av Kevin Lynch.....	25
5.4.1. Passform.....	26

5.4.2. Tillgång.....	27
5.4.3. Kontroll.....	28
6. Empiri och Analys	30
6.1. ”Malmö är för mig...”	30
6.2. Malmös ”renodlade” HBTQ-platser	31
6.3. Malmös queer-friendly-platser.....	31
6.4. HBTQ-gruppens heterogenitet.....	34
6.5. Skillnad mellan kön	37
6.6. Lilla Torg-Möllevången: identitet och klass.....	38
6.7. Utseende, beteende och attribut kopplat till acceptans	41
6.8. Otrygga rum.....	43
6.9. Vem diskriminerar?	47
6.10. Olika upplevelser av samma rum.....	49
6.11. Strategier i rum	51
6.12. Motstånd	53
6.13. HBTQ och samhällsplanering.....	53
7. Slutsatser och avslutande diskussion	55
7.1. Slutkommentar och självreflektioner.....	59
8. Litteratur- och källhänvisningar.....	
9. Appendix.....	
Appendix 1.....	
Appendix 2.....	
Appendix 3.....	
Appendix 4.....	

1. Inledning

1.1. Inledning och problematisering

Städer har alltid lockat till sig olika människor och varit en mötesplats – och en experimentarena för olika *rendez vous* – öppet som dolt. Bech (1997) menar att staden passar den homosexuella personen bra, att det är här hen har sitt livsrum [min översättning]¹, och det är framför allt den urbana miljön som stimulerar den homosexuella på grund av stadens närhet, distans, kompakthet, dess ytlighet men koxa, samt dess frihet, rörlighet och risker (i Aldrich 2004). Som en motpol, argumenterar Halberstam (2005) att dessa repeterade antaganden placerar den homosexuella som rotad i staden och att sexuella oliktankare måste ha denna anonymitet och stadens mångfald av platser för att över huvud taget överleva. Fortsatt menar hon att detta förbiser den komplexa sexuella kultur som också existerar i mer rurala och mindre städers rum. Kirkey & Forsyth (2001) noterar att en låg populationstäthet inte nödvändigtvis betyder att det saknas ett HBTQ-community, men att de sociala och spatia² praktikerna av hur det produceras kan vara olika.

Denna studie kommer utforska Malmö som stad och hur Malmö upplevs av dess regnbågsbefolkning. HBTQ-begreppet är ett samlingsbegrepp för en stor grupp olika kön och sexualiteter. Denna uppsats kommer definiera begreppet utifrån RFSL:s definition, som går att läsa mer om i bakgrundskapitlet. Här kommer även relevanta begrepp förklarade som kön, identitet och normer som ger en grund för att förstå denna uppsats.

HBTQ-debatten i svenskt sammanhang har kommit att skifta över åren. Den kända aktionsmotståndsrörelsen på socialstyrelsens trappa kan ses som ett nytt paradigm inom svensk HBTQ-historia³ (RFSL u.å.). Mycket kan anses ha hänt sedan dess, i alla fall lagmässigt: äktenskapsbalken blev könsneutral i maj 2009 (ÄB 1987:230), och homosexuella gifta föräldrar kan sedan 2003 få adoptera (RFSL 2017). Idag är det lagligt att vara HBTQ och

---

¹ Bech (1997:92) skriver "The city is the social world proper of the homosexual, his life space"

² "Spatial"- rumslig (egen översättning). Platsbegreppet förklaras genomgående under avsnitt 3.1.

³ Den då nytillträdde chefen för socialstyrelsen, Barbro Westerholm avskaffade sjukdomsbegreppet från svensk lag efter att en demonstration i socialstyrelsens trappa ägt rum under frigörelseveckan, onsdagen den 29 augusti. 19 oktober 1979 förändrades Socialstyrelsens diagnosregister (RFSL [u.å.]). Under denna period ringde många HBTQ-personer in och sjukanmälde sig på grund av sin sexuella läggning som då ansågs vara en sjukdom.

sjukdomsstämpeln är avlagd. Samtidigt går att läsa i en rapport från FORTE (2018) att unga HBTQ-personer löper större risk för psykisk ohälsa än heterosexuella ungdomar, där allt mer forskning tyder på att detta beror på en ökad utsatthet för olika stressfaktorer, så som våld, diskriminering, stress att inte kunna vara öppen med sin sexuella identitet eller könsidentitet och förväntningar på att bli avvisad eller socialt isolerad.

Med avstamp från svensk HBTQ-historia, intresserar sig denna studie för hur svenska HBTQ-samhället idag kan och vill leva sina liv, och tar därför sikte mot Malmö som fall. Mycket av nuvarande forskning om HBTQ-populationen och staden domineras av forskning med utgångspunkt i amerikansk och engelsk kontext, ofta i San Fransisco, New York eller London med några få undantag (se Brown 2008; Taylor & Falconer 2015; Bell & Valentine 1995). Forskningsgrundande fall har därför ofta fokus på ”gay ghettos”⁴ i storstäder eller platser med en stor koncentration HBTQ-befolkning i klusterliknande former.

Frågan är hur överförbar denna litteratur är utifrån ett svenskt perspektiv, då svensk samhällsplaneringstradition och ideologisk grund starkt försökt undvika isolering av grupper i samhället (bland annat genom att avvisa ”social housing”⁵). Att översätta denna forskning till svenska förhållanden kan därför ge inte bara en orättvis, utan också felaktig bild av verkligheten om vad HBTQ-samhället i Sverige vill ha och behöver. En bättre kunskap krävs därför utifrån en svensk kontext av hur det sociala och fysiska påverkar HBTQ-individer i staden. Uttryck som ”gay ghettos” har fått viss kritik eftersom det bortser från det faktum att alla platser är sexuellt konstruerade. Att forska om ”gay spaces” blir således enligt kritiker att forska på något som redan innan man börjar ses som det avvikande (Knox & Pinch 2010). När jag i denna studie frågar om HBTQ-platser, är det mestadels för att förstå rörelsemönster, medvetenhet och för att synliggöra approprierade rum både av heterosexuella samhället och HBTQ-samhället. Det syftar således inte till att visa på avvikelse, utan snarare på eventuella orättvisor.

Materialet i denna uppsats är insamlat via intervjuer med människor från Malmös HBTQ-population. Städer kan betraktas som en organism som är i ständig rörelse och förändring. Stadens och människorna i stadens konstanta rörelse förklarar även en äldre intervjuperson

---

⁴ Gay Ghetto= här: stadsdel dominerat av homosexuella (och andra BTQ) män och kvinnor

⁵ ”Social housing”= Ett allmännyttigt bostadsföretag/förening, ofta ägt av staten eller genom en icke vinstdrivande organisation. Målet är att tillhandahålla bostäder till en låg kostnad för resurssvaga hushåll. Social housing är förekommande i många länder, som England, Danmark, Tyskland och Frankrike (Bacinska et al. 2016)

genom berättelser om sina unga år i Malmö på 1950–60-talet: då var både folket och kulturen annorlunda, och gällande HBTQ var det mycket mer undångömt än vad det är idag. Då fanns det bara två underground-rörelser att följa: dels privata hemmafester där en kunde umgås i gömda rum, och dels subkulturella samlingsplatser i det offentliga rummet i form av cruisingplatser⁶– ofta i form av offentliga toaletter under jord. Dessa platser var mycket aktiva, där det mest kända toaletterna var på Malmö Centralstation, Skogensbro och Gustav Adolfs torg (under nuvarande Pressbyrån). Intervjupersonen kom till dessa platser redan som 13 åring, och förklarar att det inte bara handlade om sexuellt ytliga förbindelser, utan var även en chans att hitta sin identitet, att lära känna sig själv, sin kropp och sin sexualitet. – Men framförallt var det ett sätt att möta likasinnade och inse att en inte var ensam om att ha denna ”sjukdom”.

Enligt mig har Malmö stadsbild och image har under senaste decennierna ändrats drastiskt med ny arkitektur och nya tjänstearbetsstillfällena, där den gamla arbetarstaden nu blir mer och mer tjänstefixerad och globaliserad. Den stora frågan är om samhällets (Malmö invånares) syn på HBTQ har hunnit utvecklats lika snabbt i människors subjektiva, som på papper i en lag. Denna process är något som utronas genom HBTQ-individens subjektiva upplevelser av att leva i Malmö, och utgår från begreppen tillhörighet, trivsamt och trygghet i Malmö (begreppsbeskrivningar följer).

För David Harvey, känd inom bland annat samhällsplaneringens värld, kan en inte skilja på frågan om vilket slags stad vi vill ha från frågan om vilket slags social gemenskap, förhållande till naturen, livsstil, teknik och estetiska värden vi eftertraktar (Harvey 2011). Sociala kontakter och tillit kan både möjliggöras och förhindras beroende på platsers utformning, då platser är socialt producerade, men platsen är också en pågående social produktion (Rendell et al. 2000). Sociala fenomen som tillit påverkar i sin tur också faktorer som ekonomisk tillväxt (Putman 2000). En fallstudie av Malmö är intressant och viktig eftersom målet med uppsatsen är att få en klarare bild över stadens HBTQ-populations upplevelser av stadens rum och dess tillgång till dessa. Att kunna röra sig fritt och obehindrat genom staden genomsyrar en god demokratisk anda och skapar förutsättningar för god hälsa, medan en känsla av olust av att röra sig på vissa platser i staden är en frihets och demokratiförlust.

---

⁶ ”Cruising” = här: att söka (på offentliga platser) efter en sexuell partner. Eller att gå runt gator slumpvis men på spaning efter eventuell utveckling (av en träff)

1.2. Frågeställning

Med avstamp ifrån inledningen, vill studien utröna frågeställningen:

→ *Hur upplever Malmös HBTQ-population att staden är tillgänglig för dem, och till vilken grad känner HBTQ-samhället tillhörighet till staden och dess rum? Hur väl planerad är staden för HBTQ-samhället i förhållande till ovanstående frågor?*

Således utreds hur sexualiteten påverkar HBTQ-individens vardagsliv i Malmö. Uppsatsen kan sägas vara indelad i tre delar, där den första försöker förstå *hur* HBTQ-individer upplever staden, den andra *varför* den upplevs som den gör, och för det tredje om Malmös stadsplanering är *tillfredställande* nog enligt HBTQ-informanterna utifrån studiens resultat.

1.3. Syfte

Genom att fokusera på HBTQ-gruppens vardagliga spatiala liv i förhållande till Malmös olika rum (offentliga och privata, och deras känsla av tillhörighet och tillgänglighet till dessa, vill jag i denna uppsats förstå och utveckla kunskapen om städer i periferin av världsmetropolerna. Syftet med uppsatsen är att dels kartlägga individens upplevelser av att vara HBTQ i Malmö, och dels skapa en djupare förståelse för HBTQ och samhällsplanering ur en svensk kontext. Studien syftar också till att förklara om Malmös samhällsplaneringsstrategi idag är relevant utifrån ett HBTQ-perspektiv, samt undersöker i vilken grad litteratur med utgångspunkt i världsmetropoler är överförbar till en svensk kontext (skillnader och likheter). Malmö används som case på grund av närhetsprincip, samt att det är en större svensk stad. Det är också en stad som jag som forskare har relativt lite kunskap om, vilket jag ser som en styrka, då det kan minska min subjektiva påverkan.

Bidrag till forskningen blir således en inblick i hur stadsrummet i Malmö upplevs idag av den intervjuade HBTQ-population, samt att belysa sociala processer i stadsrummet. Slutligen, – som Browne & Brown (2007 i Taylor & Addison 2013) argumenterar för, är mycket av existerande queer-forskning idag skrivet endast ifrån ett ”bög-perspektiv”. För att få mer bredd och djup, kommer denna studie undersöka även BTQ (bi, trans, queer) och deras bild av staden.

2. Bakgrund

2.1. Malmö Stad och samhällsplanering

För att förstå hur tankar om, och hur samhällsplanering för HBTQ-gruppen ser ut idag, fördes dialog med Malmös samhällsplaneringsavdelning om deras inställning och roll gentemot HBTQ och planering. Tjänstemannen som intervjuades menar för det första att det är viktigt att utgå från medborgarna och lyssna på vilken stad de vill ha. Men det är svårt att planera för alla på en och samma plats. Det exemplifierades i intervjun genom forskning som gjorts på invandrarkvinnor och deras relation till grönska och hälsa, där natur, parker och skog utifrån västerländsk kultur associeras till något härligt, men för invandrarkvinnor istället kan ses som något obehagligt och otryggt.

Fortsatt menar representanten för Malmö stad att vi ofta pratar om att enbart kvinnor är otrygga, men att detta faktiskt också gäller män. Hen menar således att det inte bör finnas enskilt inriktade insatser mot specifika grupper, utan att vi istället bör bygga trygga miljöer för folk som känner sig otrygga:

”Ibland blir det konstigt när man delar upp för mycket: HBTQ-planering, feministisk planering, vad är vad? Det kan istället skapa förvirring”

Således blir slutsatsen, att vissa platser går att planera för alla, men det är viktigt med oaser för de utsatta individerna, förklarar av representanten från Malmö stad som:

” [...] Har jag redan mycket ångest, dålig ekonomi och ont i magen och sedan utsätts för buller, kommer jag reagera starkare än någon som har allt på sitt torra”

Slutligen menar hen att god planering gynnar alla, och att det är bra med många platser i mindre skala, eftersom att olika grupper då kan ta sig till dessa platser. Utifrån denna sammanfattning av HBTQ och samhällsplanering i Malmö, kommer studien undersöka och sedan diskutera om denna typ av planering av ”mikrorum för alla” verkar vara en god samhällsplanering utifrån ett HBTQ-perspektiv.

2.2. Studiens räckvidd, avgränsningar och disposition

Studien utgår från hela Malmö som studieobjekt för att inte riskera missa viktig information som kan snedvrída resultatet. Dock koncentreras forskningen enbart till centralorten Malmö, och inte andra områden i Malmö Stad (se appendix 2, karta 1). Studien börjar med att gå igenom centrala begreppsdefinitioner för att ge läsaren god förförståelse, för att sedan gå in på relevant tidigare forskning för en ytterligare kontextualisering. Efter detta kommer ett metodavsnitt som förankrar studien ontologiskt, samt redovisar vilka metoder som används och hur studien gått till väga för att vara så transparent som möjligt. Slutligen, kommer avsnittet med analys följt av slutsatser som kan dras ur empirin. Uppsatsen har i slutet ett appendix, med bland annat bakgrundsinformation om nämnda platser för att dels förankra studien geografiskt, men också för att ge förståelse om sociologiska fenomen som uppkommer i texten.

3. Konceptualisering och tidigare forskning

I detta avsnitt kommer viktiga begrepp för uppsatsen förståelse, samt tidigare forskning presenteras. Detta ger studien ytterligare konceptualisering. Första delen går igenom kort om vad HBTQ egentligen innebär samt vad en norm är (avsnitt 3.1). I HBTQ-kapitlet (avsnitt 3.2) ges en inblick och fördjupad förståelse om hur tidigare forskning ser på HBTQ-personers idéer och attityder till rum, samt slipar fram viktiga begrepp som har relevans till denna studies huvudfråga. Jag går sedan vidare med att förankra geografiska begrepp som ”plats” (avsnitt 3.3) för att ge läsaren en djupare förståelse för analysdelen i ett senare skede, som kombinerar geografi (staden och dess fysiska platser och attribut) och sociologiska fenomen i stadsrummet (sociala fenomen). Till sist studeras tidigare forskning om subjektet⁷ och samhället (avsnitt 3.4), vilket ger en djupare förståelse om hur dels HBTQ-individer ser och förstår världen, men också hur uppsatsen på detta sätt kan dra nytta av denna synvinkel i att förstå processer i urbana landskap.

3.1. Vad är HBTQ och vad är en norm?

Nedan kommer en kortare presentation i ämnet för att få en inblick och grundförståelse för olika begrepp. Sexualitet handlar om vem en blir kär i, men också vem en blir ”tänd på”, och i förlängningen vem en har sex med (sexuell praktik), vem en vill ha en relation med och hur en identifierar sig (RFSL 2015). Vanligaste sexualiteter sammanfattar jag nedan:

Sexualitet

Heterosexuell: kallar sig de personer som bara attraheras sexuellt av det andra könet i dikotomin man-kvinna.

Bisexuell: kallar sig de personer som attraheras av både män, kvinnor och personer som identifierar sig som något annat.

Homosexuell: kallar sig personer som bara attraheras av samma kön.

Asexuell: kan innebära en rad olika saker, exempelvis kan en asexuell person bli kär i personer men inte bli sexuellt attraherade av dem, eller genom att bli sexuellt attraherad men inte vilja ha sex, eller genom att bara vilja ha sex med sig själv. På så sätt är asexualiteten inte en sexualitet läggning.

Pansexuell: kallar sig personer som attraheras sexuellt av personer oavsett könsidentitet.

Intersexuell: samlingsbegrepp för när ens kropp inte går att könsbestämma enligt samhällets normer

(RFSL 2015)

---

⁷ ”Subjekt”- förklaras under avsnitt 3.4.

Förkortningen *HBTQ* är således en sammanslagning av Homosexuell-, Bisexuell-, Transsexuell och Queer. Begreppet *queer* har sedan ordet införlivades i svenskan någon gång runt mitten av 1990-talet flitigt diskuterats vad det egentligen innebär, och har således en bred definition (Ambjörnsson 2016). Alla definitioner har dock gemensamt att de handlar om det *skeva*, *annorlunda* eller upplevt perversa (ibid.). I *Nationalencyklopedins* beskrivning innebär queer framför allt ett kritiskt förhållningssätt till det normala och det är således ”brottet mot normen” som är det centrala. Queer har sitt ursprung från den homopolitiska rörelsen och den lesbiska feminismen vilket innebär att det är sexuella normer, strukturer och identiteter som står i fokus (ibid.). Begreppet queer kan därför förstås utifrån att inte ställa sexualitet mot varandra, som normala och onormala. Begreppet queer ger oss därför redskap att ifrågasätta samhällets föregivettagna sanningar, vare sig det handlar om genus, sexualitet eller annan form av normalitet (ibid.).

Kön
<i>Mentalt kön</i> : om hur individen känner sig innerst inne och hur individen vill att andra ska uppfatta hen som
<i>Socialt kön</i> : hur vi "gör" kön och uppfattas i samhället utifrån hur vi uttrycker vårt kön, genom exempelvis kroppsspråk och kläder
<i>Biologiskt kön</i> : inre och yttre könsorgan, kromosomer (X, Y), hormonnivåer, testosteron och östrogen
<i>Juridiskt kön</i> : personnummer, man eller kvinna i passet
<i>Språkligt kön</i> : exempelvis pronomen hen/den/hon/han

(RFSL 2015)

Identitet
<i>Transsexuell</i> : en person vars könsidentitet inte stämmer överens med det juridiska könet som en fick vid födseln.
<i>Transvestit</i> : kan en person kalla sig som använder sig av ett annat könsuttryck än vad som förväntas av hens juridiska kön (det kan handla om attribut så som kläder, hår, smink, kroppsspråk eller röstläge)
<i>Drag</i> : innebär att en leker med könsuttryck. En person kan vara dragqueen (överdrivna typiskt feminina uttryck) eller dragking (överdrivet typiskt maskulina uttryck), men det är inte samma sak som transvestit. Drag är istället ofta något politiskt eller en form av scenkonst. En kan också vara crossdrag, det vill säga, då personen blandar könsuttryck när en "dragar".
<i>Icke-binär</i> : identifierar sig som mellan eller bortom kvinna-man-uppdelningen av kön. Begreppet icke-binär kan även det användas som ett paraplybegrepp för olika könsidentiteter som inte följer tvåkönsnormen, till exempel intergender eller genderqueer. Begreppet icke-binär har olika definitioner för olika personer
<i>Cis-person</i> : en person vars kropp, juridiska kön, könsidentitet och könsuttryck stämmer överens med tvåkönsnormen.

(RFSL 2015)

Slutligen ska kort nämnas normer, som på latin kan översättas till ”rättesnöre” eller ”regel”. I *Nationalencyklopedin* beskrivet som det ”normala” eller godtagbara beteendet i exempelvis en social grupp, en konvention eller praxis (Norm [u.å.]). Även inom sexualitet finns normer, som *heteronorm* och *tvåkönsnorm*, där heteronorm är en samlevnad och samhällsorientering

där de som lever i enlighet med heteronormen bekräftas av den, medan de som inte lever efter den riskerar att utsättas för diskriminering (Heteronorm [u.å.]), och där tvåkönsnormen är en samhällelig konvention som delar in mänskligheten i män och kvinnor (Tvåkönsnorm [u.å.]).

3.2. HBTQ-forskning och relevanta begrepp

Som en kan se i ovanstående forskning om plats, är platsbegreppet högst relevant i en studie om urbana landskap och HBTQ: uttrycket spelar en nyckelroll i konceptualiseringen av samhället. Antropologin var en av de första disciplinerna att föreslå att det fanns kopplingar mellan kön och platser, där detta uppvisades genom maktrelationer (Rendell et al. 2000). Platser är rum av emotioner, det vill säga, platser kan frambringa vissa emotioner hos människor, och på så sätt visa likheter och olikheter mellan individer. Platser är ”emotionellt blötlagda” (28) och spatiala element förmedlar affekter, känslor och emotioner till individer (Brown & Pickerill 2009).

Genom att ha studerat HBTQ-litteratur relaterat till stad och rum, har begreppet ”tillhörighet” karvats ut som ett ord med stor betydelse för att förstå hur HBTQ-populationen relaterar till det urbana landskapet. Tillhörighet – ”att känna sig hemma” – är ett komplext begrepp, och begreppet i sig är inte statiskt: platser och attityder förändras och omskapas: vem som är ”främlingen” och vem som inte passar in kan variera (Yuval-Davis 2011). Att tillhöra, kan stötta och höja individers självkänsla, men det kan också leda till ångest och oro när fördelarna av att tillhöra uppvägs mot trycket av att lyda normer av en grupp (Guibernau 2013). Knox & Marston (2013) menar att allmänna platser är platser där individer ofta rör sig, men att denna rörelse kan vara påverkad av vilka sexuella identiteter som kan och får ta plats i rummet. I denna uppsats är detta relevant eftersom det kan finnas normer och ritualer i och utanför HBTQ-gruppen som inte alla känner sig bekväma med, vilket kan skapa utanförskap eller känslan av utanförskap.

Gorman-Murray (2011) har i sin forskning skapat ett ramverk beträffande tillhörighet [”belongingness”], där han menar att människor är placerade i nätverk av social makt genom dualistiska normer av kön (man/kvinna), sexualitet (heterosexuell/homosexuell), ras (vit/svart) etcetera. Här positionerar han tillgänglighet som en form av gränsvårdande, vilket berättar om vilka kategorier av människor, eller socialt förkroppsligade platser som ska vara

inkluderade och till vilken skala, samt vilka som inte ska vara det (ibid.). Corber & Valocchi (2003) beskriver hur heterosexuella pojkar och män är socialiserade in i könsrollen där de lär sig att vara, eller lär sig att det är accepterat att vara aggressiv och dominerande på allmänna platser. Den heterosexuella manliga identiteten presenteras som den dominanta, och tar på så vis på sig rollen som ”gatekeepers”, genom att bestämma vilka andra identiteter som kan accepteras och till vilken kostnad. Dessa kontrollmekanismer lägger på så vis grunden för vad som anses vara ”rätt” och ”fel” uppträdande, normalt eller onormalt och skapar således ”den Andre”.

Gorman-Murray (2011) menar att när HBTQ-personer ”går genom livet” finns en stor chans att individers förhållande till platser och rum förändras. Några inom HBTQ-gruppen kan göra anspråk på identiteter som ”normaliserar” deras sexuella identitet och således tillåter dem tillgång till fler rum. Individer inom samma kategorisering kan därför känna motstånd och i värsta fall bli nekade tillträde helt och håller genom identiteten som de håller (ibid.). Denna forskning visar hur viktigt ett intersektionellt synsätt är i föreliggande uppsats.

Fortsatt menar flera forskare att klass och tillhörighet har en stor betydelse för hur HBTQ-individer upplever platsers tillgänglighet (se Binnie 2000), och att det krävs en mer intersektionell diskussion om klass relaterat till queerteori, och en mer materiell mening av ”queer”. Binnie argumenterar för att en låg finansiell kapacitet har stor påverkan på en persons försök att leva den moderna HBTQ-livsstilen (2000). Genom att inte ha råd ses HBTQ-arbetarklassen som mer osofistikerade, vilket é contrario skapar bilden av att de som har råd är mer sofistikerade. På så sätt påverkar det individers förmåga att ta plats i stadens queer-rum (i ibid.). På detta sätt menar Chasin (2000) att man får tillträde till ett visst pris, eftersom att socialt erkännande är beroende av förmågan att konsumera, då identitet blir ett ”märke”: kommersialiserad och konsumerad. Slutligen visar amerikansk forskning att lesbisk medelklass och uppåt kan skydda sig själva från diskriminering genom att flytta till mer liberala trendiga områden (Taylor 2007). Ovanstående forskning är relevant eftersom Malmö är allmänt känt som en stad med stora socioekonomiska skillnader (se ex. Köhler 2012; Lindström et al. 2012; Isacson et al. 2013), vilket således kan skapa olika HBTQ-läger i förhållande till klass och status.

Könet har också visat sig påverka HBTQ-individer i rum: det urbana landskapet är otvivelaktigt ett heterosexuellt landskap, men det är också ett köns-kodat landskap där den heterosexuella

maskulina identiteten tar mest rätt till anspråk (Taylor et al. 2011). Den förkroppsligade upplevelsen av plats är underbyggt genom både ”vanligt förekommande åsikter” och upprepade förväntningar inom lagarna om plats för män och kvinnor i rummet. Dessa kodade urbana landskap har skapats och producerats historiskt genom kampen om legitimering (ibid.). På detta sätt kan vi förstå att den heterosexuella identiteten i sig inte legitimerar en tillhörighet till rummet, utan det är framför allt när det utträttas av en identitet i form av en vit heterosexuell man som den heterosexuella identiteten kan göra anspråk på urbana rum, tillgänglighet och trygghet.

På så sätt, menar bland annat Moran & Skeggs (2004) att kvinnor (men även HBTQ-individer [egen tolkning]) måste vara extra försiktiga i urbana landskap för att inte ge individer möjligheten att begå ett brott mot dem, för att undvika att bli anklagade för att ha varit för oförsiktig. Detta exemplifieras i Kitchen & Lysaght studie (2003), om HBTQ-personer på Nordirland, där data visade att när offren fick glåpord eller andra övergrepp mot sig, blev offret självt beskyllt för att ha varit ”för oförsiktig”, eller ”att hen var på fel plats” eller att de hade ”provocerat människor”. På så sätt förstår en att ett intersektionellt perspektiv inom HBTQ-forskningen är avgörande för att kunna ge en mer rättvis verklighetsbild.

Genom inspiration från bland annat Moran & Skeggs (2004) som menar att HBTQ-gruppen kontinuerligt uppmäts vara en grupp som i undersökningar anses som en högriskgrupp att bli utsatt för hot och våld, och som också har stor risk rent allmänt att få utstå verbalt och fysiskt våld i stadsrummet, kommer trygghet, eller känslan av trygghet i rum vara en viktig faktor att undersöka i studien. I denna uppsats kommer definitionen av otrygghet vara bred, eftersom en rad olika upplevelser skapar rädsla för brott: från fysiskt våld till mindre verbala incidenter kan krackelera känslan av trygghet och tillhörighet. Här ser vi hur trygghet och tillhörighet kan sammanlänkas i rummet, och att de står i relation till varandra.

Den antagna associationen mellan anonymitet och säkerhet i staden har många gånger blivit ifrågasatt. – Visserligen kan ett stort HBTQ-community minska behovet att förklara ”vem man är”, och personer kan dela liknande upplevelser och känna sig avslappnade (Formby 2017), men Smith & Holts (2005) argumenterar i sin studie om den semi-rurala staden Hebden Bridge, att de lesbiska respondenterna upplevde att genom att synas och leva bland heterosexuella människor, så hade heterosamhället chansen att lära känna dem, och på så sätt ökade kvinnornas

säkerhet. Oswald & Lazarevic (2011) anser att platser utanför metropoler kan skapa både hinder och möjligheter.

Slutligen indikerar Browne & Bakshi (2013) att socialt utsatta områden ibland ses som farliga och kopplade till hatbrott och brist på acceptans av HBTQ-befolkningen, där HBTQ-gruppen associerar arbetarklassområden och dess människor som anti-gay. Fortsatt menar Moran et al. (2003) att HBTQ-personer som bor i dessa områden kan känna utanförskap och som "den Andre". Formby:s (2017) visar i sin studie hur det finns hierarkier inom HBTQ, där bögar var högst upp på hierarkin och där trans-individer var lägst, men det fanns också andra typer av diskriminering inom gruppen, så som åldersdiskriminering, klassdiskriminering och etnicitetsdiskriminering.

3.3. Plats (och social plats)

Plats är ett komplext begrepp och en mängd personer har försökt definiera vad begreppet innebär. En plats är först och främst en fysisk plats. Men en plats gör också något med subjektet, beroende på vem du är och när du är där. Flera försök har gjorts för att sammanfatta begreppet, bland annat följande:

Lefebvre (1991) ser platser som socialt producerade och "konstituerade genom interaktioner". Geografen Yi-Fu Tuan beskriver i boken *Space and place* (2011), – om hur upplevelsen av rummet är individuell (Tuan 1977). Människor som rör sig på platsen kommer uppleva rummet på olika sätt. Det har att göra med känslor så som tillhörighet, trygghet, gemenskap, delaktighet och framtidshopp. På det viset är känslor bundna till platser (ibid.). Enligt Edward Said har inte en plats mening i sig själv, utan det är människan som ger platsen en viss mening (Said 1995 [1991]). Platsers identitet är aldrig heller helt autentiska och äkta, då det är en produkt av gårdagen. Massey & Pat instämmer med Said genom att beskriva hur ett lands gränser ändrar karaktär genom tiden, och menar att platser på så vis är hybrider och föränderliga (Massey & Pat 1995). Detta anser de vara något positivt, då det kan leda till att morgondagens platser är mer porösa och mer accepterande. Även på en mikronivå kan platsen ändra karaktär och struktur. För studien är detta intressant eftersom det ger förståelse för att platser kan förändras över tid och inte är statiska, utan reproduceras och förändras.

Geografen Edward Relph menar att platsers innersta natur existerar på grund av individers medvetenhet och förankring i platser. Dessa processer leder till protektionism av rum, eftersom

det rum som en väljer att röra sig i speglar och symboliserar kvaliteter i hur en identifierar sig själv (Relph 1976). En kan här se likheter med Bourdieus habitus och sociala fältbegrepp (Bourdieu 1993) som är en del av uppsatsens teori och tas upp i teori-avsnittet (6.3). Relphs reflektioner är intressanta eftersom att de ger förståelse till varför grupper väljer att skydda rum i staden och skapar förståelse till varför platser kan vara hårt bevakade med synliga och osynliga barriärer.

Alves dos Santos (2014) reflekterar kring att alla individer på papperet har fysisk rätt och tillträde till de flesta platser, men att i verklighetens rum finns det restriktioner för vem som kan röra sig fritt vart. Santos slutsats är att hur fri en plats än verkar, bör en alltid ställa sig frågan vem som approprierar⁸ en plats och vad det gör med rummet (ibid.).

3.4. Subjektet och samhället

”Social exclusion is a complex and multidimensional process. It involves a lack or denial of resources, rights, goods and services and the inability to participate in the normal relationships and activities, available to the majority of people in a society, whether in economic, social, cultural or political arenas. It affects both the quality of life of individuals and the equity and cohesion of society as a whole”

(Levitas et al. 2007:9)

Dorothy Smith (1987) skriver om praktik och position, där hon utvecklar påståendet att sociologin som disciplin utvecklats utifrån en viss position (från män och en viss klass). Då andra grupper blivit exkluderade från skapandet av ideologi, av vetenskap, och av kultur, menar hon att andras intressen, och andras sätt att se på världen, inte har blivit representerade. Smiths iakttagelse är viktig, och i denna studie kommer därför både H-B-T- och Q studeras för att få mer trovärdiga data. Denna uppsats tar inspiration från ovanstående teorier för att förstå och lyfta fram de negligerades röster och erfarenheter i nytt ljus. Empirin är fylld av historier från intervjupersoners individuella perspektiv, och ger uppsatsen en förstahandsvisning av hur deras värld ser ut och fungerar. Mot denna bakgrund beskrivs nu metod och hur uppsatsen är utformad.

---

⁸ Appropriera= ”lägga beslag på”

4. Metod

4.1. Metodologi/ontologi

För att komma så nära verkligheten som en kan, kommer socialkonstruktivism användas som basselement. Fortsatt, kommer Jacksons (2011) förklaring av ”mind-world dualism” användas: det finns således en avskiljning mellan sinne och världen (min vetenskap och verkligheten).

Socialkonstruktivism är intresserad av hur vetenskapen i sig själv blev till ”the nature of knowledge”, och kan ses som en ”tankeställare” för mig som forskare. Enligt socialkonstruktivismen innehåller all vetenskap konstruktioner av något slag, således, finns ingen ”ren” fakta, då konstruktionerna kan ha ett brett spektrum innehållande generaliseringar, abstraktioner, formalisering och idealisering (ibid.). Istället är fakta utvalt från en universell kontext genom aktiviteter av sinnet, det vill säga, de är översatta fakta utplockade från sin kontext. Enkelt uttryckt kan sägas att objektet som vi ser beror på vem jag är, därför kan vi komma att se verkligheten på olika sätt. Med det sagt, är enligt socialkonstruktivismens filosofi av vetenskap, inte det att vi inte kan nå verkligheten av världen, men att vi kan bara greppa *delar* av verkligheten (Bergson; Husserl; Whitehead i Schuetz 1953).

4.2. Metod

Denna Masterexamenuppsats är skriven inom sociologi i kursen SOCM04 (30 HP) vid Lunds universitet, under vårterminen 2018. Studien är deskriptiv⁹ och uppbyggd genom semi-strukturerade intervjuer (för intervjuguide, se appendix 4). Varför intervju valts som metod diskuteras under avsnitt 4.5. Studien utgår från kvalitativ metod och innehåller både ett mikro- och makro-perspektiv, där studien dels försöker förstå en allmän uppfattning om Malmö, men också några utvalda specifika rum i staden och varför de fungerar som dem gör. Utvalda rum uppkom genom empirin.

---

⁹ Deskriptiv= ”beskrivande”

4.3. Positionalitet: forskaren i fältet och förförståelse

Jag är i förhållande till data situerad som svensk och student vid Lunds universitet med en kandidat inom samhällsplanering och en pågående Master inom sociologi. Jag är uppvuxen utanför en medelstor svensk stad i en medelklass-ort. Representationsmässigt ingår jag i gruppen HBTQ, vilket jag ser främst som en fördel (outsider within), men måste också ha en stor medvetenhet om, eftersom det istället kan falla över till att vilja ”för mycket”, att kämpa för ”min grupp”, och att visa på orättvisor, – som kanske finns, men som måste beläggas förankrad i data. Gällande min egen sexualitet och trygghet/tillhörighet/tillgänglighet till städers rum, har jag aldrig varit med om någon händelse som skulle ha med min sexualitet att göra. Emotionellt och existentiellt har intervjuernas berättelser engagerat och berört mig, men genom att vara medveten om det försöker jag ta ett steg tillbaka och vara så objektiv jag kan.

4.4. Uppsatsens generaliseringsgrad

Som Silverman (2000; 2006 i Denscombe 2009) påpekar, är trovärdigheten a och o inom forskning, och är något som denna uppsats strävat att nå. Studien har med hjälp av tidigare forskning samt med hjälp av rapporten *Stadens rumsliga påverkan på hälsa* (Dock, Johansson & Kristersson 2012) identifierat viktiga faktorer att undersöka i relation till HBTQ och staden. Dessa faktorer mynnade ut i kategorierna tillgänglighet (den fysiska omgivningen), tillhörighet (den sociala omgivningen), och trygghet. Även fast intervjupersonernas upplevelser av rum är subjektiva, sågs tydliga tendenser på mönster om hur individer svarade. Detta tillsammans stärker studiens trovärdighet i form av validitet och reliabilitet.

Huruvida studien går att generalisera anses som en komplex fråga att svara på, då varje stad, dess platser och individer är unika. Studien ger dock förkunskaper och perspektiv om hur HBTQ-populationen upplever livet i en svensk större stad. Klassfrågan var från början inte av stor betydelse, men fick större betydelse under studiens gång. Intervjupersonerna blev därför aldrig direkt tillfrågade om frågor kring samhällsklass, vilket istället har konstruerats av mig i efterhand via EGP-klasssystemet¹⁰, vilket konstruerats utefter det materialet jag hade samlat in. Validiteten över min klassdiskussion är därför inte lika hög som resterande del av studien.

---

¹⁰ Erikson-Goldthorpe-Portocareros klassschema

4.5. Metoddiskussion och urval

Forskningens empiri ligger i semistrukturerade intervjuer, där arton intervjuer är genomförda, där varje intervju var mellan 1-2 h långa. Intervjupersonerna är mellan 16 och 70 år gamla, där personer under 18 år har fått godkännande av målsman. Intervju valdes som metod eftersom forskningsfrågan är komplex och innehåller många subtila fenomen, vilket hoppades kunna fångas upp genom intervjuer. Studien var intresserad av att försöka tolka och beskriva individers åsikter, uppfattningar, känslor och erfarenheter, vilket intervjuerna är en bra metod för att fånga upp (Ahrne & Svensson 2015). Metodvalet styrktes av det eventuellt känsliga innehållet av personliga historier som skulle kunna dyka upp, samt en optimism till att kunna finna intervjupersoner inom ämnet. I appendix 5 finns en intervjuguide samt bakgrundsinformation om varför frågorna ställdes och vad jag ville komma åt med frågorna.

I början av kursen såg planen dock annorlunda ut än slutresultatet: studien var från början tänkt att utforskas utifrån en fallstudie med inslag av å ena sidan intervjuer, och å andra sidan observation av fysiska rum. Det fanns således en större geografisk tonvikt vid arbetets inledning. Grundidén var att genom intervjuer finna rum av intresse, som sedan skulle observeras (fysisk utformning som barriärer, attribut i rum, arkitektur) genom en fotoobservation. Dessa skulle tillsammans ge förståelse om vad som skapade HBTQ-vänliga och ovänliga rum och ge förståelse om trivsamma stadsrum. Under processen med intervjuer, kom dock insikten att rummets fysiska betydelse visserligen spelade roll, men att HBTQ-personerna i empirin var mer koncentrerade till de sociala processerna. Det fysiska rummet var bara *en* aspekt, men det fanns flera lager av komplexitet i det sociala rummet som påverkade upplevelsen av urbana landskap. Således togs beslutet att enbart fokusera på intervjuer, där både det sociala och fysiska rummet problematiserades.

Nackdelen med att inte ha med fotoobservationen är att jag kan missa intressanta detaljer i rum, eller ”känslan” av rum och inte kunna metodtriangulera på samma sätt. Även fast känslan skulle vara min subjektiva, så hade den kunnat få högre förståelse för platser och dess identitet tillsammans med intervjuer. Frågan om trygghet skulle också kunna studerats bättre genom att studera hur HBTQ-platser var utlagda i rum (synliga/osynliga), hur sikt, belysning och angränsande vägar kunde bidra till trygghet och otrygghet. Jag anser dock att jag gjorde rätt val, men vidare forskning med mer fokus på fysiska platser i staden hade varit intressant att studera.

Fortsatt finns inom HBTQ-begreppet en mängd olika subidentiteter ("labels"). Eftersom det finns så många subkulturer (bear, cub, twink, twunk otter, lipstick lesbian, yestergay, hasbian för att nämna bara några¹¹) har jag i uppsatsen på grund av tidsbegränsning, samt avhoppare, inte kunnat intervjua alla olika identiteter i staden. Studien har dock intervju personer representerade från alla kön. Intervjupersonerna hålls anonyma för att skydda deras säkerhet samt att de ska våga prata om sina erfarenheter så öppet som möjligt, där material raderas efter publicering. Urvalet ser ut enligt följande:

Homosexuell	Nio personer
Bisexuell	Fem personer
Transsexuell	Två personer
Queer	Två personer (en icke-binär, en med flytande/obestämd sexualitet)
Totalt	18 personer

Uppsatsen har fler män än kvinnor. Det kan ha att göra med att jag själv är man, vilket kan ha påverkat resultatet då både transpersoner och lesbiska kan ha haft en större tröskel att ta sig förbi för att känna förtroende och en bekvämlighet till att öppna upp sig och berätta om sitt liv och sin historia för mig. Urvalet av populationen är inte slumpmässig, utan har försökt eftersträva att nå ut till så många olika identiteter, klasser och sexualitet som möjligt inom HBTQ-gruppen. Efter att arton intervjuer hade genomförts upplevdes det som att det hade framgått tillräckligt med information för att kunna stödja och ge ett rättvist urval till populationen eftersom att mönster kunde skönjas och ingen ny information framkom.

För att få en population som representerade Malmös HBTQ-individer så bra som möjligt, har flera olika metoder använts för att nå intervju personer. Affischering har skett över hela staden. En annan strategi har varit att använda sociala medier. Studien har här även använt sig av två andra strategier: dels www.qruiser.com¹² och applikationen Grindr¹³. Strategin var att få tag på den äldre generationen via Qruiser, och den yngre via Grindr, något som anses ha lyckats. Studien har också fått tag på personer genom att besöka HBTQ-baren Beebar i Malmö, där också studiens gatekeeper hittades. Slutligen har snöbollsmetoden använts som strategi för att komma vidare i sökandet efter intervju personer.

¹¹ Se mer i Kevin (2012): "The Beginner's Guide to Gay Labels". [hämtad 2018-12-04]

¹² www.Qruiser.com = Nordens största Community för HBTQ-personer

¹³ Grindr = "Liknande Tinder men för HBTQ-personer"

4.6. Intervjuerna

I appendix 5 finns en intervjuguide. Vid intervjutillfället har intervjupersonerna fått välja en plats där de känner sig trygga med att prata öppet om sig själva och sin sexualitet. Jag som intervjuare hade neutrala kläder och försökte uppträda personligt för att skapa en god relation mellan mig och intervjupersonen. Jag försökte anpassa mitt språk och sätt att vara utefter vem intervjupersonen var, beroende på ålder, kön och vad jag som forskare kunde betyda för min motpart (Denscombe 2009). Då syftet var att ge röst till HBTQ-populationen, var intervjuerna semistrukturerade, där jag som forskare försökte skapa en stämning som mer liknade ett samtal än en intervju – detta för att få informanten att öppna upp sig och känna sig trygg. För att undvika påverkan av intervjuareffekten försökte jag avdramatisera min roll som forskare under intervjun (ibid.), med ett öppet samtalsklimat. Trots att det kan ha funnits en risk för påverkan av hur mina intervjupersoner har svarat på grund av att sexualitet är ett stigmatiserat och personligt ämne, har jag gjort allt i min makt för att undvika detta, samt varit mycket noggrann med att inleda intervjuerna med att informera om att det inte fanns några rätt eller fel svar, utan att alla svar var rätt då de utgick från deras egna subjektiva upplevelser.

Efter godkännande är intervjuerna inspelade och transkriberade samma dag som intervjuerna genomfördes för att få en så rättvis bild som möjligt. För att föra god etik, följdes Brymans (2012) fyra etiska principer om forskning (informationskravet, samtyckeskravet, konfidentialitetskravet och nyttjandekravet). Intervjupersonerna fick även vetskap om att intervjun kunde avslutas när de ville och att de kunde tacka nej till att svara på frågor som gjorde dem illa till mods (Häger 2007).

Intervjuguiden är utvecklad för att nå svar som kan påverka trivsel i staden och har ställts så att intervjupersonerna kan reflektera mycket kring tankar och känslor inför Malmö som stad. Före intervjuerna genomfördes krävdes därför mycket forskning om vad som kan påverka människors känslor och attityder inför sin stad och dess rum relaterat till HBTQ. Frågorna ställdes med olika tekniker för att få ut så mycket som möjligt under intervjuerna, och var noga med att följa upp sidospår som skulle kunna bli viktiga i studien. Frågorna försökte ställas så att intervjupersonerna kunde utveckla dem som hen ville, och prata om det som var viktigt för denne, och kastades ibland om för att få ett naturligare flöde i intervjun.

5. Teori

Efter att ha beskrivit metodutförandet, presenteras här studiens huvudteorier. En viktig utgångspunkt i uppsatsen är dualism, och vad den gör med kropp och sinne (se Jackson 2011): hur samhälle, historia och tillkommande normer påverkar människans innersta väsen (se ex. Foucault 1996; Butler 1997). Intersektionalitets- och performativitetsbegreppet, samt teori från sociologerna Pierre Bourdieu, Michel Foucault, Judith Butler och samhällsplaneraren Kevin Lynch kommer strukturera upp och användas som byggstenar för att teoretisera min frågeställning. Foucault, Butler, Bourdieu och intersektionalitetsbegreppet motiveras genom tidigare forskning och relaterar till de begrepp som är viktiga för att svara på frågor kring staden och HBTQ-individen. Lynchs teori var med från början då uppsatsen hade en mer geofysisk form, men visade sig passa bra till social omgivning och till fysisk omgivning.

5.1. Intersektionalitet

En studie om HBTQ blir ofullständig utan ett överhängande intersektionalistiskt perspektiv¹⁴. Uttrycket myntades först av den antirasistiska feminismen i USA, men i svensk kontext introducerades den framför allt genom postkolonialt inspirerade forskare som Judith Butler, och har idag fått en stor spridning både akademiskt, samt i debatten om diskriminering på grund av kön, sexualitet, etnicitet, funktionshinder och ålder/generationer (Intersektionalitet [u.å.]).

Den intersektionella teorin tar utgångspunkt från människors erfarenheter och identiteter, och menar att möjligheter är givna utifrån en rad olika positioner i samhället som inte kan förstås isolerade från varandra (De los Reyes & Mulinari 2005). I fråga om maktutövande, vilar maktutövning på samverkande relationer av förtryck som dels är socialt konstruerade och dels tar sig olika uttryck i skilda sammanhang. Således kan en enligt det intersektionella perspektivet inte på förhand definiera vilka relationer som är viktigast och vilka som har underordnad betydelse (ibid.). Således utger begreppet intersektionellitet en kunskapsteoretisk positionering beträffande svårigheterna att utveckla en maktanalys utifrån satta, homogena och hierarkiskt ordnade kategorier.

---

¹⁴ Begreppet intersektionalitet kommer från engelskans 'intersect' (dela, korsa), där begreppet kan beskrivas synliggöra specifika situationer av förtryck som skapas i skärningspunkter för maktrelationer baserade på ras, kön och klass (Intersektionalitet [u.å.]).

Teorins styrka i denna studie blir således att genom att avfärda antagandet om att det finns flera maktordningar som är oberoende av varandra, att öppna ett intersektionellt perspektiv för möjligheten att upplösa gränserna mellan olika sociala kategorier, för att istället rikta fokus mot hur de konstituerar, intervenerar och transformerar varandra (ibid.). I praktiken innebär det att en inte kan analysera något från bara ett perspektiv, utan en måste iaktta flera olika lager för att komma närmare sanningen om hur och varför en persons liv eller ett fenomen ser ut som det gör.

5.2. Klassbegreppet, att koda klass, samt teori av Pierre Bourdieu

Vad som menas med begreppet ”klass” är inte entydigt. Det finns flertalet olika definitioner som pekar på olika aspekter av sociala positioner som differentierar olika grupper från varandra i ekonomiskt, socialt och politiskt avseende. Två stora namn där mycket av klassbegreppen idag har sitt ursprung kommer från Karl Marx och Max Weber, där Karl Marx definierar klasser utifrån relationen till produktionsmedlen (Marx 1998), och där Max Weber vidgar förståelsen av klass till att även beakta sociala och politiska förhållanden (Weber 1947). För Weber utgjorde graden av kontroll över de egna livschanserna den centrala delen i klassbegreppet (genom till exempel inkomst, status och tillgång till makt) (ibid.).

Pierre Bourdieus syn på klass kan sägas ha utvecklats genom Marx och Webers teorier, där stor vikt läggs på Webers idé kring klass och status. Bourdieu menar att för att förstå klassbegreppet krävs att koppla samman individers kombinationer av kapital (Bourdieu (1984, 1993).

En viktig del av teorin läggs i Bourdieus teori om sociala fält, samt habitus och kultur (Bourdieu 1977, 1984, 1993, 1996). Dessa teorier är viktiga eftersom jag vill förstå hur den fysiska kroppen påverkas i och av rummet, vilka som är inkluderade och exkluderade.

Kultur utgör hela grunden till mänsklig kommunikation och interaktion, men det är även en källa av dominans. Inom konst, vetenskap, religion, och andra symboliska system – inkluderande språket själv – formas vår förståelse och formar ”basen” för mänsklig

kommunikation. Kultur skapar och upprätthåller också sociala hierarkier (Bourdieu 1984). Bourdieu, menar att ”stadsplatser”¹⁵ som är fysiskt skapade, är ett uttryck av sociala platser:

” [...] The reified social space (that is, space that is physically created and objectivized) is thus presented as the distribution in the physical space of different sorts of goods or services and also individual agents and physically located groups (as bodies linked to a permanent place) and endowed with opportunities for appropriation of these more or less important goods and services (in accordance with their capital and the physical distance from these goods, which also depend on their capital). It is in the relation between the distribution of the agents and the distribution of the goods in the space that the value of the different regions of reified social space is defined”

(Bourdieu 1997:161 i *ibid.*:4)

Således är ”stadsplatser” ett uttryck för olika oppositioner objektifierade i fysiska platser, till exempel genom indelningen av vem som har rätten till (eller känner att dem har rätten till) att bo eller vara i centrum eller i periferin av staden, samt rätten till hur en får vara och bete sig. Fortsatt tolkar Alves dos Santos (2014) Bourdieus text som att språket i form av oppositionen är konstituerande för grunden av visioner/synen och indelning av de andra, vilket skapar uppfattningar, erkännanden eller mentala strukturer av dessa. Sociala platser är fortsatt konstruerade så att agenterna som ockuperar liknande positioner således också är placerade med liknande förutsättningar, och på detta sätt kan uppehålla deras allmänna plats och distansera sig från andra (*ibid.*).

Symboliskt kapital används för att beskriva vad olika grupper står, eller inte står för (Bourdieu 1984). Habitus, eller ”smak”, producerar praktiker och representationer (exempelvis inom mat, konst och musik), vilket möjliggör symbolism och klassificering. Således, väljer individer att köpa specifika saker och agera på specifika sätt som uttrycker deras position i det sociala rummet eller deras klass. Allt detta är sedan ”utspelat” i det sociala fältet, det vill säga, scenen där agenten och dess sociala position är placerad. Positionen (sociala fält) av specifika agenter är därför resultatet av interaktionen mellan fältets speciella regler, agents habitus och agents kapital (*ibid.*) På detta vis är eller kan sociala fält motarbeta människor eller grupper från vissa områden/platser.

Utifrån denna synvinkel kan en reflektera kring konflikter och motstånd i stadsrummet utifrån två sammankopplade dimensioner: materiell och symbolisk appropriering av platser. För att

---

¹⁵ stadsplatser= här ”platser skapade av människan”

kunna dominera över en ”stadsplats”, krävs materiell eller symbolisk appropriering över varor och tjänster på platsen, vilket den agent med mest sammanhängande kapital har (exempelvis ekonomisk, kulturellt eller socialt) (ibid.). Hur dessa ”stadsplatser” i Malmö fungerar i praktiken är något som studien hoppas kunna förstå genom empiri och med hjälp av Bourdieus teorier.

I det moderna svenska samhället kan det vara svårt att definiera och koda klass. Min egna åsikt är att det finns olika klasser i det svenska samhället, men samtidigt finns det likheter mellan dem i vissa avseenden: vare sig du tillhör en hög eller låg klass kan de använda likadana telefoner, och båda har oftast råd att äta sig mätta. Det finns en hel uppsjö olika sätt att mäta klass på. I denna uppsats är klass definierat efter Erikson-Goldthorpe-Portocareros (EGP) klassschema, då det är en vanligt förekommande klassifikation i europeisk forskning. EGP har fått viss kritik av att vara för bred i kategoriseringen av klasser, men jag tror EGP kommer kunna visa ett rättvist resultat i denna studie, då det inte krävs exakta mått, utan snarare en fingervisning på hur folk verkar bete sig utifrån klass och om klass påverkar mobiliteten. Eftersom att klassbegreppet inte var så viktigt från början av studien, utan har växt fram i empirin, valdes inte mina deltagare efter klass, och symboliserar inte helt befolkningen i sin helhet. Jag har heller ingen vetskap om vilka anställningskontrakt (se 5.2.2.) intervjupersonerna har, utan måste generalisera utefter vilket jobb de arbetar med och vad de berättar om, vilket är en förenkling av klassbegreppet.

Individer anses i EGP besitta ett antal positioner i den sociala strukturen med hänseende på social makt. Människor besitter bestämda resurser och som konsekvens av detta finns det olika möjligheter och hinder. Människor med liknande resurser, och därför en liknande social position, kommer dela liknande möjligheter och hinder i form av ”livsmöjligheter”. På så sätt bör de också agera på liknande sätt (Oskarson 2007). EGP är baserat på ägandeförhållanden och anställningsrelationer, där anställningsrelationer är specificerade längst två dimensioner: grad av kontrollerbarhet och grad av specifik kompetens som krävs, där yrken som innebär hög grad av specifik kompetens i kombination med små möjligheter för detaljkontroll för arbetsgivaren ges anställningskontrakt som i regel präglas av långsiktighet. I Goldthorpe:s (2000) terminologi benämns denna form som servicekontrakt och kategoriseras av professionell kompetens och ledarskap (Oskarson 2007).

Yrken som istället kräver låg kompetens med hög grad av kontroll gör att individer är enkelt utbytbara och leder till kortsiktiga kontrakt, arbetarkontrakt. I denna anställningsform får du betalt för exakt det du gör, det är således ett utbyte av arbetskraft mot pengar och förekommer ofta inom manuellt arbete (ibid.). Detta leder till två klasskategorier bland anställda (se 5.2.2.). Således finns tre huvudgrupper inom EGP: företagare, anställda med servicekontrakt och anställda med arbetarkontrakt. Då jag i studien har flertalet studenter kommer jag manipulera Goldthorpes:s originalversion och lägga till studenter som en egen kategori i tabell 5.2.1., för att sedan i tabell 5.2.2. placera studenten där den placerar sig när studierna är färdiga (sett i parenteser) i analys.

5.2.1. Klassschema enligt EGP

Beteckning	Klasskategori	Anställningskontrakt
I	Profesionella på hög nivå	
	Storföretagare	Servicekontrakt
II	Profesionella på lägre nivå	
IIIa	Icke-manuella rutinmässiga arbetsuppgifter på högre nivå	
		Blandat kontrakt
V	Tekniker på lägre nivå, förmän	
IIIb	Icke-manuella rutinmässiga arbetsuppgifter på lägre nivå	
VI	Kvalificerade manuella arbetare	Arbetarkontrakt
VII	Icke-kvalificerade manuella arbetare	
Ivabc	Småföretagare och egenanställda inkluderat jordbrukare	Företagare, ej anställda
Y	Studerande	/

(Goldthorpe 2000: 209)

Notera: kategori ”*studerande*” är manipulerad och inte med i originalversionen av EGP.

5.2.2. Olika typer av anställningskontrakt

	Låg kontrollbarhet	Hög kontrollbarhet
Låg specifik kompetens	Blandad position	Arbetarkontrakt
Hög specifik kompetens	Servicekontrakt	Blandad position

(Goldthorpe 2000: 209)

5.3. Michel Foucault och Judith Butler

Den franska sociologen Michel Foucault demonstrerar i sin forskning hur ledande diskurser och makt ”tar tag” i vår kropp, där makten kommer överallt ifrån och ingenstans. Foucaults teorier försöker påvisa hur modifikationen av strukturer av exklusion skapats genom dikotomier¹⁶, bland annat genom sinne – vansinne och förstånd – oförstånd (Foucault 1991). Men där det finns makt, finns det också alltid ett motstånd (Foucault 1990). För Foucault är modern makt bred, och den är ”produktiv” snarare än förnekande, där makten kan ses som ”kapillär”¹⁷ och etablerad genom social praktik (Foucault 1991). Det är genom dessa ”mikropraktiker” – genom social praktik som omsluter vardagslivet i moderna samhällen – som denna makt och disciplinering skapas (ibid.). Vad det innebär i praktiken är en population som underifrån kontrollerar varandra och varandras aktioner och beteenden (formar).

Den Foucauldianska teorin har inspirerat många forskare, bland annat Judith Butler, som menar att för Foucault; ” ‘the disciplinary apparatus’ produces subjects and simultaneously ‘brings into discourse the conditions for subverting that apparatus itself’ ” (Butler 1997:100). Fortsatt beskriver hon att ”the law is part of the process of undermining itself” (ibid.). För att konkretisera detta menar hon att kön alltid är *performativt*¹⁸ och alltid är en del av en lydelse av kroppslagar (Butler 1990). Med andra ord, är könstillhörighet inte en effekt av en inre kärna, utan istället något som endast finns genom repetitiva och konstituerande handlingar: vår kännedom om vår egen och andras kroppar kommer inte till genom en naturlig process, utan konstrueras (ibid.). På detta sätt är både kroppar och egenskaper effekter av det sociala och kulturella sammanhanget, ett normsystem som inte berättar enbart *hur* vi ska vara som män eller kvinnor, utan även *att* vi ska vara män eller kvinnor (ibid.). Denna repetition och reproduktion av könsnormer är därför en fråga om makt, menar Butler¹⁹: dels genom reproduktion och fasthållande, men också makten att ändra hur en ser på könsnormer genom att avbryta nuvarande bild, och istället öppna upp för att förstå kön på nya sätt (Butler 2009).

---

¹⁶ Dikotomi= ”tudelad”, ”skuren i två delar” (Dikotomi [u.å.])

¹⁷ Opererar under lägsta extremer av den sociala kroppen av vardagshandlingar underifrån (Fraser 1981:272)

¹⁸ av engelskans *perform* ’utföra’, ’framföra’), term införd av J.L. Austin för yttranden av typen *Jag anmäler mig (härmed) som sökande till tjänsten*, där talaren genom att *yttra* meningen också utför den *handling* som beskrivs i densamma. Adverbet ”härmed” kan sägas vara en explicit signal för en performativ. Normalt uttrycks en performativ som en sats med ett första personens subjekt och verbet i presens (Performativ [u.å.]).

¹⁹ Genom till exempel att barnmorskan *oskyldigt* uttrycket vid födseln ”Det är en pojke!”, är mycket förbestämt hur pojken ”bör” eller ska leva enligt könsnormerna (Butler 1997)

Detta motstånd och störtandet av klassiska könsnormer, menar hon kan göras genom att repetitivt utföra handlingar som Foucault skulle kalla för ”resisting ‘normalization’”²⁰.

Dessa två tänkare blir av stor teoretisk vikt för uppsatsen eftersom att de ger en förståelse för hur normer och värderingar bevakar och styr kroppar ”underifrån”: heterosexualitet och heteronormativitet är det som länge ansetts mest vanligt och ”normalt” i vårt samhälle (Foucault 1990), varav personer utanför denna norm, kan bevakas och påverkas genom olika kontrollmetoder utförda av heterosamhället (ibid.). Dessa existentialistiskt polisiära Kafka-processer tas med som förförståelse genom uppsatsen, där en således placerar sig i att vi upplever världen genom kroppen, och på det sättet är kroppar ett avgörande verktyg till att analysera och förstå vår värld.

5.4. Ett ramverk av Kevin Lynch

För att få en djupare förståelse om hur HBTQ-populationen upplever Malmö och dess rum kommer även teori användas av Chicago-födda arkitekt- och samhällsplaneraren Kevin Lynch. En stor del av Lynchs forskning går ut på att förstå invånares rörelsemönster och uppfattning av sin närmiljö, samt att i förlängningen skapa en teori kring hur en god stadsmiljö uppförs (Lynch 1981).

Genom att kategorisera olika viktiga delar för att uppnå goda rum har Lynch kommit fram till fem huvudfårar som representerar olika kategorier för att skapa den goda staden: vitality (livskraft²¹), sense (sinne), fit (passform), access (tillgång) och control (kontroll) (ibid.). Av dessa fem kommer jag använda mig av de tre som lämpar sig mest i denna uppsats: passform, tillgång och kontroll. Dessa valdes för att inte göra studien allt för stor, samt att dessa tre passade bäst in i vad jag ville göra. Sense (sinne) syftar mer till en kombination av det fysiska rummet och den mänskliga processen av perception och det kognitiva och beror på formen av rummet och kvaliteten av mänsklig aktivitet (ibid.). Detta har betydelse men är bedömt som mindre viktigt för att nå fram till svar till min fråga. Vitality (livskraft) har också valts bort, eftersom det innefattar hur staden stödjer invånare med vitala funktioner så som biologisk

---

²⁰ ”kämpa emot normalisering” [min översättning], det vill säga, i detta fall heteronormen

²¹ Parenteserna, eller översättningarna efter dessa fem orden är min egen översättning av begreppet, dessa kommer användas i studien men syftar alltså på det engelska ordet använt i Lynchs studie.

tillgång och annat som skyddar invånarnas överlevnad (ibid.) Här innefattas också säkerhet, men är enligt mig sammanbundet i det andra tre begreppen passform, tillgång och kontroll.

5.4.1. Passform

Det första analysverktyg är ”fit” (hädanefter ”passform”) och kan sammanfattas som hur väl spatiala och temporära mönster matchar det sedvanliga beteendet hos invånarna (ibid.). Det är således passformen av, eller matchningen mellan funktion och form. Det handlar om matchningen och relationen mellan individ och miljö, med tyngpunkt på det sociala rummet och dess strömningar (ibid.). Begreppet passform är således länkat och sammansatt med den mänskliga kroppen.

Eftersom passform handlar om relationen mellan plats och grupp beteende blir begreppet intimt förknippat med kultur; hur en förväntas agera och handla, normer samt sedvanliga sätt att göra saker. Således kan en säga att platser är ”modifierade” till att passa till sätt att bete sig, och att beteende ändras för att passa på en specifik plats (ibid.). I och med detta kan en allt för främmande plats för en person som inte är van/bekväm vid rummet känna sig malplacerad och alienerad om denne är för olik platsens ”koder”. Passform behandlar platser och hur människor beter sig, medvetet eller omedvetet (ibid.). Ordet passform är nära associerat med begreppen bekvämhet, tillfredsställelse, effektivitet och komfort (ibid.). Med det sagt, är upplevelsen av offentliga och privata rum olika beroende på vem du är (se t.ex. Tuan 1977). Begreppet passform är betydligt enklare att upptäcka när den inte är där (Lynch 1981), det vill säga, när en individ och dess kropp alieneras.

Passformen av rum kommer undersökas genom att i intervjuer med HBTQ-personer i Malmö, diskutera vilka rum som de approprierar eller inte vistas i alls. Genom dessa intervjuer kommer passforms-begreppet användas dels på staden Malmö som helhet, dels på stadsdelar och specifika mikrorum i Malmö. Detta görs för att försöka förstå och se mönster av hur intervjupersonerna rör sig och varför det är så. Begreppet passform är intressant för denna studie då den undersöker HBTQ-gruppen och dess uppfattning av Malmö som stad. Passform studerar vad/vilka aktiviteter människor (vill göra) och platsens fysiska karakteristika. Passform undersöker således platsers faktiska spatiala mönster och det önskvärda beteendet som människor vill ha på platsen. Ur ett HBTQ-perspektiv är detta intressant att studera utifrån hur

gruppen vill uttrycka sig på sätt som är utanför heteronormativa spektrat, vare sig det handlar om att uttrycka sin sexuella identitet i artefakter eller att visa kärlek eller hålla hand med en samkönad partner (ibid.; Nusser & Anacker i Doan 2015).

Två begrepp är starkt associerade med ordet passform; dessa är å ena sidan komfort och å andra sidan tillfredsställelse i rum. Offentliga- och semi-privata rum används olika beroende på vem du är: med detta sagt är det viktigt att rummet tillgodoser mer än en grups behov för att skapa en dynamisk och trygg plats. Slutligen kan en plats beteende ändras med tiden. Exempelvis kan en offentlig plats som ett torg skapa olika typer av beteenden beroende på tid under dagen, och vilka aktivitet och fysiska uttryck platser har. Torget kan vara en plats för torghandel med temporärt uppbyggda fruktstånd, en transportterminal, en lekplats för barn som klättrar på dess murar eller en mötesplats för vuxna människor (Lynch 1981). Tidsramen och ”spatiala brytpunkter” är viktiga för att forma beteenden på platsen och vad som är okej när.

5.4.2. Tillgång

Det andra analysverktyget är ”access” (hädanefter ”tillgång”), och kan sägas vara den tillgång som ges och till vem denna tillgång ges (ibid.). Basen till denna tillgång är tillgången till människor. Människan är ett socialt djur och att få umgås med andra – gärna likasinnade personer – skapar förutsättningar till god hälsa (ibid.). Fortsatt är tillgång ojämnt fördelad över populationen – exempelvis kan en kvinna vara begränsad till sitt hushåll på grund av stark hierarki inom familjelivet, ett barn i rullstol kan ha begränsad tillgång till äventyr på grund av gatumiljö, eller en transsexuell person kan ha begränsad tillgång till platser på grund av strukturella diskurser i samhället vilket resulterar i diskriminering.

Tillgång till platser ges sålunda till olika personer till olika kostnader. Kostnader menas i detta fall inte utifrån ekonomiska termer, utan utifrån kostnad som i personfara, kroppslig ansträngning, miljö, tidsåtgång eller sociala kostnader (exempelvis interaktion och möten med andra, vilket kan uppfattas som en börda beroende på vem du är och vilken tillgång till rum du har). Den sammanlagda subjektiva upplevelsen av kostnaden av att röra sig på specifika platser i staden kan jämföras med andra platser, och genom denna process överförs till hur en väljer att röra sig i stadsrummet (ibid.).

I denna uppsats refereras ”tillgång” till olika människors tillgång och tillträde till resurser, som människor, aktiviteter (som exempelvis arbete, skola, rekreation eller barer) och platser (som öppna ytor, city, symboliska platser och allmänt god miljö). Tillgång till resurser används i denna studie för att analysera hur olika platser signalerar välkomnande och för vem, med fokus på aktiviteter och platser, vilket i denna uppsatsen är riktat mot HBTQ-individer.

Lynch menar att genom att analysera tillgång till platser kan en komma närmare en förståelse av de sociala systemen och vilken psykologisk inverkan detta har på människor och staden (ibid.). För att få en förståelse för HBTQ-befolkningens tillgång till staden Malmö kommer några platser som nämns i intervjuer som tillgängliga/otillgängliga undersökas för att få en närmare förståelse för hur platsens utformning (socialt eller fysiskt) kan ha betydelse för upplevelsen av rummet som positivt eller negativt.

5.4.3. Kontroll

Det tredje analysverktyg är ”control” (hädanefter ”kontroll”). Människan är en territoriell varelse som använder platser för sitt eget personliga utbyte och hävdar sin plats över territoriet genom att bevara/bevaka tillgångarna (ibid.). Människor utför denna kontroll på marken, men också över rymden/omfånget runtomkring denna plats socialt. Den spatiala kontrollen har starka psykologiska konsekvenser med ett brett spektrum av känslor så som oro, tillfredsställelse, stolthet och underkastelse (ibid.).

Kontroll kan sägas vara den kategori som påverkar hur vi uppför oss i rummet genom ”stadskoder”, privata juridiska kontrakt, privat organisering av rum, samt hur normer symboliseras i rummet (ibid.) (genom bland annat artefakter). Men begreppet innefattar inte bara ägandeskap av mark, utan påverkar även direkt som indirekt rätten att vara närvarande i rum, rätten att bete sig som en vill på platser, att appropriera platser, eller förändra dem (Nusser och Anacker i Doan 2015). Ifrån en HBTQ-infallsvinkel är det kanske extra viktigt att skilja på de två begreppen ”rätten till att vara i rummet” och ”rätten att få vara och bete sig som man vill i rummet” (med tanke på Foucault och Butlers nämnda teorier).

Människor sätter osynliga territorier omkring sig själva. Dessa kan handla om att appropriera en bänk i en park, medan andra territorier är mer explicit utmärka, som till exempel en privat

väg. När en person väl har approprierat en plats, kan denne ta och använda platsens resurser eller använda platsen på ett sätt som förhindrar andra att använda den. Approprieringen kan dock möta motstånd och brytas av andra (Lynch 1981).

Fortsatt menar Lynch (ibid.) att en väg till att förstå hur staden är kontrollerad och uppbyggd, är att studera typiska enheter i samhället och staden och fråga sig hur pass reglerade dessa är av sina användare. Genom att undersöka staden på detta sätt kan studeras vilka grupper i staden som har en "markbas". I en demokratisk stad ska olika grupper i staden (vare sig det gäller religion, etnicitet, sexualitet etcetera) ha en plats eller platser som tillhör dem, med andra ord, en plats som dem "kontrollerar" eller åtminstone delvis kontrollerar, samt runtomkring denna plats, ett "ökenlandskap" fritt från andra grupper i närheten som ingen direkt har tagit i anspråk (ibid.).

Slutligen, i boken *Defensible Space* (1972), menar Oscar Newman att rum manipuleras och kontrolleras genom dess utformning och tillgänglighet. Om platsen klassas som liten (en byggnad) är det enligt logiken enklare att ha kontroll över detta område. Om platsen klassas som större (en park, ett torg) krävs mer resurser för att lyckas hålla den kontrollerad. Symboler kan skapa symboliska barriärer och storlek på byggnader och andra artefakter kan vara dominanta och leda till underkastelse (ibid.).

Hur Malmö's HBTQ-population upplever denna kontroll kommer i uppsatsen undersökas genom intervjuer där frågor tas upp angående fysiska HBTQ- och queer-friendly platser i staden och é contrario. Slutligen är kontroll associerat till status, makt och dominans (Lynch 1981), vilket detta avsnitt kommer försöka väva samman med resterande teorier. Med dessa olika teorier är studien nu redo för att gå vidare till empiri och analys och demonstrera den kunskap och de teorier som framkommit genom att knyta samman teori med empiri.

6. Empiri och Analys

6.1. ”Malmö är för mig...”

För att få en allmän bild av intervjuade HBTQ-personer och deras bild av Malmö som stad, fick intervjupersonerna förklara vad de associerade Malmö med generellt. De intervjuade hade en diversifierad bild, men återkommande ord var segregat, multikulturellt och klasskillnader. Det var ord som nästan alltid nämndes oberoende klasstillhörighet och bakgrund.

Ord som intervjupersonerna menade som något negativt var framför allt småstadsmentalitet, världens tråkigaste stad, blåsig, uppdelning, osäkert, kulturkrock, rörigt, själlöst, kriminalitet, skottlossning, stökigt, hårdhet och ”ungdomsgång och dess håglöshet” (förklarat som att klimatet mellan stadens invånare har blivit kyligare, brutalt och utan konsekvenstänkande, och att de brydde sig mer om varandra tidigare).

Men nästan alla hade också goda associationer om staden, där ord dök upp som vibrerande, varierande, intressant, torghandel, liv och rörelse, cool, kontinental, bra mix av människor i centrum (med betoning på centrum), billigt att bo, en levande stad, bra stämning, gemenskap, fint och slutligen god arkitektur. En intervjuperson tyckte att människorna i staden samutnyttjade stadens offentliga rum oberoende av klass och etnicitetsskillnader: ” [...] Man kan komma hit till stadsbiblioteket i Malmö och se att alla typ är här, medan om man går till stadsbiblioteket i Stockholm är majoriteten vita, [...] medan majoriteten i förorten inte är vita, det är bättre mixat här, blandat”.

En majoritet av informanterna pratade också om Malmö och dess kultur ur flera olika perspektiv. Här reflekterade intervjupersonerna om ett brett utbud av matkultur, fullt med olika kök och spännande smaker, om människors bakgrund och olika kulturer, som berikade staden, samt – och kanske framför allt – Malmös kulturliv utifrån olika kulturevenemang, politiska arrangemang, konstgallerier, olika klubbscener, dans, teater etcetera, där flera poängterade att detta också ofta var gratis eller billigt att besöka och gav mycket till stadens identitet.

Slutligen pratade flera intervjupersoner om en tudelad stad, med tydliga gränser mellan socioekonomiska skikt i staden, samt osynliga gränser som ändå gjorde något med hur de rörde

sig i dessa rum. Här diskuterades att det var korta avstånd och lätt att ta sig fram i staden mellan stadens olika platser, men också rummen som skiftande, med korta avstånd med stora kontraster i rummens sociala och fysiska struktur. En intervjuperson förklarade det hela med: ” [...] det kan vara en gata som kan vara så pittoresk, och sedan, två gator bort, så kommer du till något som kan vara väldigt aggressivt. Det kan vara sådana extrema skillnader på så korta avstånd i den här staden och dess olika aurer eller atmosfärer”.

Sammantaget visar detta att det verkar finnas platser i staden som individer undviker, men också flera platser som lockar i staden till att vistas på gator och torg, och att Malmö för HBTQ-befolkningen är en intressant stad att leva och bo i.

6.2. Malmös ”renodlade” HBTQ-platser

För att närma sig frågeställningen och Bourdieus teori om stadsplatser och rätten till rum, samt Lynchs begrepp om varför människor rör sig som de gör, ombads intervjupersonerna att identifiera stadsrum i staden (privata och offentliga) som var rent queer (det vill säga, approprierade av HBTQ-gruppen). Nästan alla svarande nämnde Wonk (se appendix 2 och 3) och Beebar som första alternativ. Några av de yngsta i studien nämnde Habitat q²². Någon nämnde ett regnbågs-volleybollag. Förutom dessa nämnde intervjupersoner RFSL, Tomboy (nedlagd tidigare lesbisk bar), samt flertalet cruisingplatser: Slottsparken/Kungsparken och ”under brofästet” (Öresundsbron).

6.3. Malmös queer-friendly-platser

För att få en djupare förståelse av rörelsemönster, tillgång och trygghet för HBTQ-personer i Malmö ställdes en fråga om vilka platser i staden som var HBTQ-vänliga (platser som var öppna för att välkomna HBTQ-gruppen till platsen), samt om det fanns något ”kluster” av HBTQ-människor någonstans i staden. Frågan delades således in i platser som stadsdelar och platser som mer specifika rum. Här blev svaren mer varierade.

Queer-friendly platser i staden i form av rum som nämndes av flera personer som öppensinnade var bland annat ett antal caféer i staden. En icke-binär person nämnde ”Folk å rock” (se appendix 3) vid Lilla Torg samt ett par andra caféer på samma gata som övergår till

---

²² En fritidsgård för unga HBTQ-personer i Malmö där en kan träffa likasinnade

Baltzargatan. En transperson nämnde Drewex på Slussgatan, som är en blandning av konstbutik/galleri/café. En bisexuell medelålders man gillar några caféer på Södra Förstadsgatan. En homosexuell man berättade att det tidigare legat ett café vid Folkets park som var queer, och en annan person berättar om det nedlagda caféet Chimadam som drevs av ett flatpar. En homosexuell 30-åring pratar om Inkonst, Plan B och Kontrapunkt. Slutligen menar en bisexuell kvinna att bokcaféer i staden är allmänt öppna och accepterande, där hon fortsätter reflektera: ”bokcaféer, utställningar och sånt kan ju vara väldigt blandat, där är ingenting konstigt”.

En ung kvinna nämnde sin skola med estetlinjer som accepterande. En ung kille nämner en karaokebar vid namn Ice som queer-friendly. En äldre man nämner att en grillbar i Västra Hamnen verkar öppet eftersom att många i personalen verkar vara queer, samt nedlagda Indigo vid Folkets Park. En 30-åring menar att det två sexbutikerna Grottan och Taboo är ganska queer, och att det går att komma bakom till ett ”hemligt rum” och på så vis få ett privat rum att umgås i. En ung intervjuperson tycker inte att Malmö är speciellt HBTQ-vänligt, men har hört att Lund ska vara det. Nakenbadet och kallbadhuset nämns av två personer, ”där det finns nakenhet finns också en mer generell öppenhet” menar en medelålders man. Slutligen nämner någon teater- och operapremiärer som mycket öppna med stor blandning av kulturfolk och HBTQ-människor.

Flera personer nämner Moriska Paviljongen när de har queer-tema, men här råder en splittrad bild om det känns bekvämt på platsen eller inte. Vissa har inte tänkt på det alls utan bara varit där utan problem, några har en del negativa erfarenheter från Moriskan (bland annat att transpersoner haft problem med klubbens vakter som inte godkänt deras ID).

En intervjuperson reflekterar kring att hen brukar gå till en ölpub på Baltzargatan, eftersom att den har en väldigt tillåtande atmosfär. Detta tror hen beror på att det finns en så blandad publik i lokalen, att det dels har med läget i staden att göra, och dels människorna på platsen. Hen påpekar således två viktiga faktorer av god hälsa: den sociala och fysiska omgivningen ligger till grund för att skapa god hälsa: ”[...] ju mer du är på en plats, ju mer känner du dig hemma. Människor som jag umgås med eller stöter på väljer ofta de här platserna, liksom det är, vi väljer att sammanstråla på de platserna kanske”. Att en känner sig mer hemma på en plats som är välkänd verkar öka känslan av trygghet och tillträde, då en vet hur rummet fungerar och vad som är accepterat och inte (se bland annat Lynch begrepp ”passform”). Genom att

sammanstråla på dessa platser kan en tolka det som att de har tagit (eller fått tillåtelse av omgivningen att ta) ett visst anspråk av rummet.

Det finns också tre manliga intervjupersoner som tycker att Malmö rent generellt är ganska öppet och queer-friendly. En äldre homosexuell man menar att svenskar är generellt väldigt accepterande idag och tycker att det är slumpen som avgör om du träffar någon oavsett var du är i stan: ”Man tittar på varandra”. Han påpekar dock sedan att detta inte gäller Rosengård, utan bara ”där svenskar rör sig”. En annan äldre intervjuperson har liknande åsikter. Dessa intervjupersoner försöker påvisa att acceptans är relaterat till kultur. Fortsatt menar en ung mörkhyad homosexuell kille att:

”Egentligen tycker jag att dom flesta ställena är gay-friendly, men sedan vet jag ju inte heller om hur det är att vara ultrafeminin böj som kommer in med...som man verkligen ser det på [att den är böj]. Jag vet ju inte deras upplevelse heller, men det är i alla fall min upplevelse [...] jag kan alltid gömma mig bakom min machobild”.

Detta citat speglar hur heterogen gruppen som sådan är, och att en mängd olika faktorer kan spela in på hur en upplever en plats och hur ”platsen”, eller människorna på platsen, behandlar individen (se teori Tuan: ”upplevelsen av platsen är individuell”). Slutligen nämner flertalet intervjuade stranden på perrong 8-9 vid Ribersborg. ”Perrong 10 tillhör nakenbadarna”, beskrev en bisexuell kvinna, och fortsätter: ”men på 8:an och 9:an är mycket kultur- och queerfolk”.

Många av de nämnda platserna ovan som HBTQ-personer trivs på kan konstateras ha en kulturell inriktning med fokus på konst, kultur och skapande/kreativitet, eller verkar dra en publik med ett högt kulturellt kapital, om vi följer Bourdieus resonemang. I dessa miljöer verkar HBTQ-gruppen inte klassificeras utefter sexualitet, utan snarare efter att vara en del av det kulturella habitus som rummet innehar. Sexualiteten stiger åt sidan och får mindre betydelse. Detta förklarar ovanstående kommentar om att ”där är ingenting konstigt”. Kulturen/konsten själv kan vara alternativ, vilket snarare verkar vara något uppskattningsvärt och fascinerande än negativt. I och med att en är en del av gruppen i denna miljö, kommer individer dels bemöta de som en av dem, samt skydda individerna från en yttre miljö som en sköld. Att känna sig bekväm i denna typ av rum blir på detta sätt helt naturligt.

Här blir det också viktigt att betona platsen, tidens och gruppens betydelse av att skapa denna trygga atmosfär, – att platser är föränderliga och flytande. Platsen är skyddad, en är där vid en viss tidpunkt när gruppen är på plats (öppningstider). Platserna kan således efter stängning bli otrygga igen. Platserns trygghet skiftar således över dygnets timmar. Fortsatt kan Lynch:s ramverk med passform konstatera att det finns en passform mellan funktion och form: det sociala rummet fungerar bra på grund av det spatiala rummets relationer mellan individer och miljö, vilket skapar trygghet och tillgång för individer inom HBTQ-gruppen.

6.4. HBTQ-gruppens heterogenitet

Tidigt i intervjufasen kom insikten om att HBTQ-gruppen är en oerhört heterogen grupp, med olika tankar, identiteter, sexualiteter och syn på Malmö som stad att leva och bo i. Något som visade sig var att den heterogena gruppen inte bara var diskriminerad utifrån, utan även inifrån, mellan olika individer, där mycket kunde inverka på varför en valde att inte umgås eller diskriminera andra inom gruppen. Det fanns således en tydlig hierarki inom HBTQ-gruppen, där några hade mer att säga till om än andra i rum, vilket stämmer överens med Formby:s forskning (2017). Flera intervjupersoner pratade om unga ”schlagerbögar” eller ”partybögar” som tog plats i queera sammanhang. Individer med mer feminina drag, upplevde en slags machokultur även inom HBTQ-gruppen, där det kom fram att även individer inom HBTQ-gruppen hade svårt att acceptera för stora olikheter från dem själva. Personer som inte matchar homonormer blir således dubbelt utstötta, vilket ökar risken för sämre hälsa. En ickebinär person reflekterar:

” [...] Men det råder ändå någon slags maskulinitetskultur och en maskulinitetsnorm, [och] även om den är i gay-världen så är den extremt stark, och jag som är en ”femme-person”²³ med mycket feminitetsbegär, så blir det svårt att ta plats i de sammanhangen. [...] Jag kom väl ut som transperson för fyra år sedan. [...] Jag har en kropp som många läser som manlig och jag kan passera som en kille även fast jag har många feminina attribut som jag tillför till mitt sätt att visualisera min identitet så kan jag passera som en kille, och därför tyckte jag

---

²³ ”Femme” kommer från franskans ord för kvinna, men syftar snarare på och används för att benämna feminina identiteter (informantens ord).

att jag inte hade en plats i trans-community eftersom att jag inte alltid blev bemött som trans”

Formby:s forskning om bögar som står i toppen av hierarkin verkar här stämma väl överens med min studie. En annan form av vanligt förekommande diskriminering inom gruppen var åldersdiskriminering, där bland annat en medelålders man uttryckte att det fanns få ställen för den äldre generationen att gå till som var HBTQ eller HBTQ-vänliga platser i staden, och har en inte hittat sitt nätverk innan 30 så är det svårt att socialisera sig i HBTQ-världen. Diskriminering inom gruppen stämmer således överens med Gorman-Murray’s tidigare forskning även i Malmö, där individers förhållande till platser förändras genom tid, och där grupper inom HBTQ-gruppen gör anspråk på platsen samt Formby:s forskning (2017) som visade på åldersdiskriminering inom HBTQ-gruppen . Där många ur den yngre generationen nämnde Wonk²⁴ som ”en okej plats”, uttryckte sig samma man att detta var en plats som han kände sig minst bekväm på i staden:

”Jag tycker inte om miljön på Wonk, jag får intrycket av att, även om man går dit själv eller med någon annan, så vilar det någon slags bild av tragik över det hela. Man ser dem här, ja män i min ålder och uppåt då, att de står där och ser ensamma ut, och så de här yngre, de som är 20-25, som ger livskraft år sin ungdom och sin världsbild [...] och bara jag tilltalar någon ung tror de att jag vill ha sex, och så måste det inte vara”

Intervjuperson medelålder

Han fortsätter sedan reflektera allmänt om Pride:

” [...] Första gången jag var där...vilken otrolig känsla det var att, ”fasen, vi är i majoritet här”, och inte för att jag går och lider, men just den känslan som alla andra tar för givet, heterosamhället tar för givet. Men sedan konstaterade jag och en vän kontrasten mellan Pridetåget och fester omkring spektaklet; att i tåget var vi som en enda stor familj, och så kommer man ut på fester under pride-veckan, och så var det samma beteende som på Wonk, att visa upp sina påfågelsfjädrar och, ja, då var gemenskapen borta och alla föll in i sina roller”.

---

²⁴ En HBTQ-klubb i Malmö

Eftersom det finns så pass få ”renodlade” privata och öppna HBTQ-rum i Malmö, uttrycker flera intervjupersoner att dessa rum mest är riktade till en stereotypisk schablonbild av den homosexuella unga mannen, vilket verkar förverkligas genom en viss typ av musik, inredning och andra attribut. Detta har sedan medfört att dessa approprierar rummet och dessvärre får andra att känna sig utanför. En 35-årig bisexuell man säger ”gillar du inte schlager så är det ganska kört”. En bisexuell ung kvinna menar att Wonk och Beebar är extremt homonormativt, att de följer ett visst mönster om hur en ”ska vara”: ”dem har tagit heteronormen rakt av [...]: det är flamboyant, glammigt, och inte speciellt kvinnovänligt direkt [...], det är supergay-killen i fokus och hans faghags”²⁵.

Genom data kan konstateras att communities som är uppbyggda runt sexualitet inte är mindre troliga än andra grupper att utveckla egna normer som kan inkludera och exkludera. Här kan en se hur HBTQ-gruppen efterapar heteronormen – fast i det motsatta (homonorm). Enligt Bourdieu kan det förstås genom att se på det som att det få ”renodlade” HBTQ-rum i staden beskrivs likt en teaterscen, det vill säga, gruppen spelar på de symboler, attribut och beteenden som tillhör deras habitus, eller vad deras grupp enligt den hegemoniska heteronormens schablonbild och sociala fakta av HBTQ-samhället ”är”. Genom att spela och uttrycka dessa symboler, attribut och beteenden via musik och andra artefakter, kan enligt Bourdieus teori om habitus platsernas, gruppmedlemmar känna en stärkt samhörighet.

Denna upplevda ”teaterscen” kan också studeras utifrån ett maktperspektiv, där Butlers performativitetsbegrepp menar att den disciplinerande ”apparaten” producerar subjekt som således ”bryter ned” och skapar sig själv. En pojke ”ska vara” på ett visst sätt, men i detta dolda rum kan unga pojkar blomma ut och få vara sig själv utan disciplinerande kroppar omkring sig. På detta sätt kan dessa dolda rum ses som en individs- och experimentarena av att hitta sig själv. Å andra sidan, kan det ses ur perspektivet av hur dessa individer ser hur den dominerande sexualiteten visar ”hur den homosexuella personen är” medialt, och att hen på så vis förkroppsligar denna roll i rummet. Således kan det utifrån detta perspektiv å ena sidan ses som ett motstånd mot heteronormen, eller som en kropp styrd av dominerande diskurs.

---

²⁵ ”Faghag”= Faghag är ett amerikanskt slanguttryck för en kvinna som gärna umgås med homosexuella män. Kvinnan i fråga är i de flesta fall heterosexuell.

Vad som står klart efter intervjuerna, är att HBTQ-gruppen är en mycket heterogen grupp, och att ett intersektionellt perspektiv därför är mycket viktigt i en studie som denna. Utifrån empirin, tillhör denna platsen främst homosexuella, unga killar. Genom gränsvårdande approprieras rummet mest av denna grupp, medan att inte vara en del av den kategorin istället skapar emotioner av mindre tillhörighet till gruppen. Således finns även i Malmö hierarkier inom HBTQ-gruppen, vilket synliggör vissa grupper, men också gör andra mindre synliga. I min empiri kan jag dock inte se någon diskriminering länkat till etnicitet vilket varit fallet i annan internationell forskning (exempelvis Formby:s 2017)

6.5. Skillnad mellan kön

Utifrån ett feministiskt perspektiv, ser studien skillnader mellan kvinnor och män, där kvinnor i studien inte blir tagna på samma allvar. Flera lesbiska och bisexuella intervjuade kvinnor betonar svårigheter i vardagslivet på grund av deras sexualitet. Flera kvinnor beskriver att om det är intima med en annan kvinna offentligt kommer genast killar fram och objektifierar och sexualiserar det hela och vill bli en del av deras privata sexualitet. En kvinna förklarar:

”Man får kommentarer som ”ooh”, och de ska tycka att det är hett och så. Och man tänker: ”du har ingenting som helst med det här att göra”, man vill bara slänga något i huvudet på dem, men då blir det ju direkt en grej och om man börjar skrika så börjar de säga typ ”jävla surfitta, jävla lesbiska bitchar typ”.

Vad som kan iaktas är att de lesbiska kvinnornas kroppar som nyligen objektifierades och sexualiserades som något attraktivt, nu istället blir sett som något äckligt och smutsigt, eftersom deras sexualitet bara innefattar attraktion till tjejer. Något som skulle kunna ses som ett hatbrott²⁶.

En annan vanligt förekommande händelse i informanternas berättelser är att män vägrar tro att kvinnorna bara är intresserade av kvinnor. Detta visar hur starkt förankrad heteronormen är i samhället. Där individen skulle kunna reagerat med respekt och förståelse, blir den istället själv kränkt/förnärmat, och alierar den Andre som onormal. Genom Foucaults och Butlers idéer

---

²⁶ BrB 16 kap. 8§ SFS nr: 1962:700

resulterar denna eventuella kränkning i en påtvingad styrning av kroppen att tänka sig för vad och hur en gör saker, för att inte bli tillbakavisade av mikropraktiker.

6.6. Lilla Torg-Möllevången: identitet och klass

Sexualitet	Klassschema EGP	Anställningskontrakt	Föredrar Möllan	Föredrar Lilla torg	Ogillar bägge platser	Gillar bägge platser
Transsexuell	y (högstadie)	/		x		
Bisexuell	II	Servicekontrakt	x			
Homosexuell	y (II)	(Blandat kontrakt)	x			
Homosexuell	y (I)	(Servicekontrakt)		x		
Queer	Ivabc (inom kultur)	Företagare, ej anställd		x (dagtid)		
Homosexuell	IIIa	Blandat kontrakt	x			
Bisexuell	Ivabc (inom kultur)	Företagare, ej anställd		x		
Bisexuell	y (högstadie)	/		x		
Homosexuell	y (högstadie)	/	x (dagtid)			
Homosexuell	VII	Arbetarkontrakt	x			
Homosexuell	VII	Arbetarkontrakt	x			
Homosexuell	II	Servicekontrakt		x		
Homosexuell	y (högstadie)	/				x
Queer	Ivabc (ospecifikt)	Företagare, ej anställd		x		
Homosexuell	y (II)	(Servicekontrakt)				x (dagtid)
Transsexuell	VII	Arbetarkontrakt			x	
Bisexuell	VII	Arbetarkontrakt	x			
Bisexuell	I	Servicekontrakt		x		

Tabellen ovan är en sammanställning av intervjupersonernas samhällsklass och åsikt om Möllan och Lilla Torg. Det fanns en dikotomi bland informanterna, där ungefär hälften av de tillfrågade visade sig känna sig bekvämare på platser runt Lilla Torg men inte på platser runt Möllan, och vice versa. Det var bara en person som gillade båda platserna dygnets alla timmar. Det fanns alltid starka åsikter om vad som var ”bästa platsen” av dessa två utifrån ett HBTQ-perspektiv. Det fanns således platser i staden som kändes obehagliga för vissa HBTQ-personer men mindre obehagliga för andra.

Denna vattendelare mellan intervjupersonerna belyser något viktigt för studien, och visar återigen gruppens heterogenitet. De gick i sammanställningen se vissa mönster, där klass och bekvämhets till stadsrum hade en viss sammankoppling, men det stämde inte i alla fallen (se bisexuell intervjuperson med klassschema II som uppskattar Möllan mer). Detta visar på en komplexitet mellan klass och identitet, där personer kan tillhöra en kategoriserad klass, men bära en annan identitet. Vad en uppfattar som bekvämare platser i Malmö som HBTQ-person verkar inte bara ha med sexualitet att göra, utan även vem du är som person, det vill säga, subjektets position i samhället och hans identitet. Personerna verkar dock trivas bäst vid ”platser-av-kultur” på bägge nämnda platser.

Personer som föredrog Lilla Torg associerade det till bland annat ”helt borgerligt”, ”där är det säkert och lugnt, ett mysigt litet torg”, ”dagtid tycker jag det är en plats som jag upplever som ganska oproblematiske att vara på”. Samma människor beskrev Möllevången som ”gillar inte”, ”så där okej på dagen” [inte okej på kvällen/natten], ”dagtid okej, osäkert på kvällen efter klockan 10”, ”händer mycket på Möllan”, ”sisådär, om jag är där med någon brukar det vara rätt lugnt [på dagen], [...] men jag går alltid runt och tar omvägar om jag är själv, men det är partly för att folk är jätte-jätteotrevliga och har väldigt lätt att slänga ut kränkningar”, och slutligen ”aggressivt”.

De personer som föredrog Möllevången beskrev det som ”bra”, ”folk [är] mer chill på Möllan”, ”Möllan... bästa Möllan”, ”Jag har min stammar där, det är en gangsterbar [...] med mycket ”förortskids”, mycket... testosteron, [...] jag har alltid dragits till den typen av människor”, ”Möllan har växt till sig [...] innan, runt St.Knut fanns bara en sportbar, nu finns surdegsbageri och tre caféer liksom, en etnisk eko-florist, och det öppnar nya restauranger hela tiden” och ”Om Malmö är en liten storstad, så är Möllan en liten by i stan”. Samma personer pratade om Lilla Torg i termer som ”är väldigt sällan där”, ”undviker på kvällen... det är ganska mycket fulla människor, framför allt just unga heterokillar. [...] Hormoner”. ”[...] Alltså, jag är inte rädd, men det är snarare en obekvämhets”, samt ”Lilla Torg är Malmös Stureplan”, ”jag känner att jag inte tillhör platsen, alla är typ, snobbiga och alla bara typ, det känns obekvämt, [...] de beter sig annorlunda, allting är dyrt och personerna är up tight”.

Genom ovanstående citat, verkar bekvämhet/obekvämhets till platserna mer kopplas till subjektets identitet, upplevelser och klass, än sexualitet. Personer som i intervjuernas uppkomst kunde identifieras att ha ett högt kulturellt kapital, var också de som oftast gick till Lilla Torg, och kan konstateras vara den mest centrala platsen i staden av de två områdena (se appendix 2). Således visar empirin att HBTQ-personerna med högst kulturellt kapital, kunde röra sig bekvämare mer centralt i staden (det vill säga, om de höll sig någorlunda innanför heteronormen). De höga priserna runt Lilla Torg har således lett till vissa identiteter och kroppar blir mer validerade över andras, och där ”oönskade” andra blir exkluderade. Att klass och identitet istället för sexualitet främst hade betydelse här kan sammanfattas av två citat, det första från en homosexuell 30-årig man, och ett citat från en 35-årig bisexuell kvinna:

”Lilla Torg, det händer inte så där [fysiskt och verbalt våld] på grund av, kanske, turister som gör det lite mer internationellt. Även på Möllevången är det

internationellt, men det är lite mer, jag vill inte säga speciell... men det är en speciell typ av folk som rör sig på Möllevången, det är lite mer studenter och några utländska folk som jobbar omkring. Kanske kan de vara lite mer hårda i bedömningen av hur man ska vara, eller ser någonting som deras religion eller något sånt, så man accepterar inte, det är mer problematiskt om man jämför med Lilla Torg. [...] det är mer alternativt, subkulturellt område jämfört med Lilla Torg, och polisen cirkulerar mer på Lilla Torg än på Möllan, det är i alla fall min uppfattning”

”Jag har flera, rätt så många kompisar som är homo liksom, som är jätte-Lilla-Torg-människor, som går dit och dricker champagne och har flådiga kläder och sådär liksom. Och har med sina flickvänner och så, så att, jag tror nog mer att det handlar om klass faktiskt [än HBTQ]”

Således har Binnie:s forskning (2000) om klass och åtkoms till rum för HBTQ-personer, och Chasin:s tidigare forskning (2000) om tillträde till ett visst pris, betydelse och relevans även i en mindre stad som Malmö.

Några reflekterar också kring platserna och situationsbundenhet, det vill säga, deras bekvämhet till platserna berodde på vem som är i rummet samtidigt (vilka kroppar som är i rörelse). Många kopplar uppehållande ungdomsgång som en direkt otrygghet/obekvämheter. Några intervjupersoner uttryckte att det var dels situations- och platsbundet, och dels en fråga om en var där ensam eller med andra i grupp. Var HBTQ-populationen trivdes verkade helt enkelt vara rätt subjektivt. En homosexuell invandrarkille runt 35 reflekterar på samma sätt som kommunen kring oaser av platser som passar alla:

”Jag tror inte min läggning eller sexuella identitet definierar mig. Det är andra faktorer. Vissa bögar hänger bara på Lilla Torget, de kan vara vita, rika, eh, och sedan finns de som är queera och politiskt engagerade, och arbetsklass. Det handlar inte bara om sexuell läggning, det är massa andra faktorer med. För min del, det är inte bara bög som definierar mig, så jag hänger med folk av andra anledningar, och hänger i olika delar av staden där jag känner mig bekväm. [...] Man hittar de här, de här platserna där man kan vara mest sig själv, där man kan vara sig själv för det mesta”

Det kan också förklara varför svarsfrekvensen på var ett eventuellt ”gay ghetto” eller HBTQ-kluster i staden blev så olika: några nämnde Möllevången, andra Sofielund och Augustenborg, samt Västra Hamnen och Lilla Torg. Platser som individer pekade ut som eventuella kluster, var platser som ofta tillhörde deras egen klasstillhörighet. Studiens population visar dock att de intervjuade bor överallt i staden. Det kan hända att det finns en större koncentration av HBTQ-personer på några platser i staden, men detta är ingenting som studien kan avgöra med enbart arton informanter eller direkt kan ta reda på statistiskt på grund av PUL-lagen²⁷

6.7. Utseende, beteende och attribut kopplat till acceptans

Efter att ha gått igenom materialet, visade det sig att människor som kände mest obekvämheter med att gå ensam i staden, var de som på något vis uttryckte normbrytande koder – eller med andra ord: människor vars utseende, beteende eller attribut (kläder, smink, accessoarer etcetera) stod utanför hetero- och tvåkönsnormen.

De som kan smälta in tillräckligt bra i heteronormernas utseende, beteende och attribut, i sin vardag kan kodas som heterosexuella av sin omgivning och därför undkomma disciplineringens piska. Således kan de röra sig relativt fritt i staden fysiskt. Här ska dock göras tydligt att det finns en skillnad mellan kroppens fysiska existens, och medvetandet (kropp och sinne). Således, kan upplevelsen av ett kodat heteronormativt rum fortfarande vara skrämmande för personer som faller in i ramen som heterosexuell, men som är HBTQ. Under följer en sammanställning av intervjupersonernas inställning till *generell* trygghet i Malmö. Då intervjuerna varit öppna, har det sällan funnits ett direkt svar kring om de känner sig trygga eller inte, utan är min subjektiva sammanställda bedömning av deras svar genom intervjuerna.

---

²⁷ Personuppgiftslagen SFS nr: 1998:204

Sexualitet	Känner sig generellt trygg i	Känner sig delvis trygg i Malmö	Känner sig generellt otrygg i
Transsexuell			x
Bisexuell	x		
Homosexuell	x		
Homosexuell	x		
Queer	x		
Homosexuell	x		
Bisexuell		x	
Bisexuell		x	
Homosexuell	x		
Homosexuell	x		
Homosexuell	x		
Homosexuell	x		
Homosexuell		x	
Queer			x
Homosexuell		x	
Transsexuell			x
Bisexuell	x		
Bisexuell		x	
Totalt	10	5	3

Enligt Lynch undersöker passform platsers faktiska spatiala mönster och det önskvärda beteendet som människor vill ha på platsen. När individer ”stör” platsens önskvärda beteende, sker en diskrepans i det sociala rummets strömningar, vilket gör att individen riskerar bli utsatt för diskriminering: de får en tillsägelse, eller ”rättelse”, om hur en ska bete sig i rummet, och i och med det blir dem samtidigt sedda som ”den Andre”.

Utifrån Lynch:s begrepp ”kostnad”, kan en här se att personer som går utanför heteronormen, riskerar att få betala ett högt pris gällande personfara, kroppslig ansträngning och sociala kostnader. Detta kan också förklara varför flera intervjupersoner hade en hög medvetenhet om kroppen och dess rörelse när de var ute i stadens rum. En icke-binär person beskriver kropps- och sinnesmedvetenhet utanför sin bostad enligt följande: ” [...] det är ju såklart så, att så fort jag går utanför porten så är jag medveten om att jag definieras utifrån rådande normer som finns ute i den verkligheten”.

Några av personerna som var hårdast drabbade av diskriminering, pratar om ”bra” och ”dåliga” dagar, där de bara orkar gå ut (och på så sätt bara genom sin existens göra motstånd till rådande diskurs (heteronormen)) om de är mentalt starka den dagen. Hälsan beror ofta på vad en varit med om dagen, veckan, eller månaden tidigare. En icke-binär person beskriver att hen inte kan klä sig och uttrycka sig fritt, för att det då inte blir en fråga om en blir kränkt, utan hur mycket: ” [...] ofta är det bilar som stannar, tutar, vevar ned rutor och skriker, kastar saker efter mig. [...] Det beror också mycket på hur mycket jag väljer att uttrycka mitt femininetsbegär, jag menar, går jag i klänning så vet jag att jag kommer möta det varje gång”. En ung transperson beskriver hur hen inte kan vara sig själv på Malmös gator, utan måste spela ”teater” för att bli accepterad:

” [...] jag blir diskriminerad varje dag, alltså, en blick kan ju vara en kränkning, men oftast är det kommentarer. [...] Ifall jag är accepterad när jag är ute och sånt måste jag agera mer maskulint, så jag måste typ förvränga min personlighet så att folk inte ska felköna mig och såna grejer. [...] Om jag vill vara mig själv måste jag räkna med att folk kommer kolla snett och ge kommentarer. [...] orkar man inte [blickar och kommentarer] så måste man anpassa sig”.

Detta visar en ständigt pågående maktkamp i rum och att tidigare forskning av Foucault och Butler om kontrollmekanismer och könsnormer även kan appliceras till HBTQ-gruppen och forskning kring denna.

6.8. Otrygga rum

Flera av informanterna undviker vissa områden i staden, antingen på grund av otrygghet, obekvämheter eller rykten. Flera av de tillfrågade går långa omvägar runt platser som upplevs som otrygga/olustiga för dem. Platser i form av stadsdelar som framför allt kom upp i studien som otrygga var Möllevången, Lilla Torg, Rosengård, Slottsstaden, samt Västra Hamnen. Vissa områden (ofta med allmänt låg socioekonomi (se appendix 1 tabell 1)), undveks helt och hade annars kanske varit med i studien om intervjupersonerna vistats i dessa rum. Specifika gator som togs upp av några var Rasmusgatan och Norra Grängesbergsgatan. Detta skulle kunna förstås som att dessa rum är så hårt normkontrollerade, – att de är så starkt socialt approprierade, att det finns osynliga barriärer som gör att personer som faller utanför rådande normer i rummet, inte ens vågar (eller kan) ta sig in utan att riskera att bli måltavla för diskriminering (fysiskt och verbalt våld). En kan här se spår av alla tre av Lynch:s begrepp tillgång, passform och kontroll.

Intervjupersonerna undvek också allmänna nedgångna platser i staden som hade mycket smågator och dålig sikt. Personer med lägre klass undvek till viss grad platser som passerades av tillhörare högre klass och vice versa. Detta berodde dock inte på sexualiteten i det fallet, men kan ändå analyseras utifrån ett klassperspektiv med Lynch:s kontrollbegrepp samt Bourdieus sociala fält-begrepp. Slutligen nämns kollektivtrafiken och allmänna toaletter av några informanter som mycket obehagliga. Här finns likheter med hur många kvinnor ser och

upplever liknande platser i staden, och visar att feministisk- och HBTQ-planering står i viss korrelation²⁸.

Anledningen till varför platserna var otrygga/obekväma var flera, men alla platser hade en inneboende gemensam rädsla för att vara platser där en upplevda att en blev, hade stor risk att bli, eller hade blivit diskriminerad. På detta sätt krympte för vissa individer rörelsefriheten i staden ju mer kränkningar de fick, då dessa platser sedan blev mindre lustfyllda att besöka. Platserns trygghet kan också variera över tid och årstid. Västra Hamnen kändes obekvämt för en icke-binär person under sommaren, på grund av förväntningar på nakenhet och kroppsideal vid vattnet:

”På sommaren så möter man extremt mycket folk och heteronormativitet, [...] det blir en extrem normaktivitet som råder där, det blir ett ställe där många måste, eller i alla fall väljer, att exponera sina kroppar och förväntar sig att man ska exponera sin kropp, och för mig har det alltid varit problematiskt att göra det, för att då blir det så mycket lättare att läsa något som jag inte känner att jag är”.

Kollektivtrafiken nämns av flera personer som obehaglig, där några undviker den så gott det går, medan andra istället inte går ut alls eller tar taxi dit de ska. Detta verkar ha mycket med rummets intimitet att göra, samt bristen på ”flyktvägar”. Det stämmer väl överens med Newmans teori om att mindre platser är enklare att kontrollera, och Lynch:s kontrollbegrepp där HBTQ-individen måste underkasta sig och där makt lätt kan kontrolleras genom flera metoder, bland annat public shaming. Kollektivtrafiken blir på så vis en privat plats där en är fast på sin plats och kan utsättas för att ”överhöra” andra människors allmänna inställning till HBTQ, eller bli ”överhörd” och på så sätt bli diskriminerad eller hotad:

”På bussen har folk grabbat tag i mig och typ skrikit, och sagt jättetransfobiska kommentarer och sånt, det är jätteotäckt och jag känner många som varit med om det.”

Transperson

---

²⁸ Se exempelvis Schalk & Ramida (2016). *Feminist futures of spatial practice*, eller Larsson & Jalakas (2008). *Jämställdhet nästa !: Samhällsplanering ur ett genusperspektiv*.

” [...] En känner sig utstirrad. [...] Åker jag buss med klänning och klack så är det, då blir det en ”freakshow” i ett sådant rum. [...] Det kan vara otroligt obehagligt för att, det är visserligen betydligt mycket yngre än mig, de kanske är i skolåldern, men när de liksom utstrålar, liksom orden, både orden, men också utstrålning i sätt att ta plats, sätt att inte respektera sin omgivning”

Icke-binär

Senaste citatet belyser språkets dominans av rum – här kan en se språkets makt över rummet och hur det skapar kontroll och hierarkier i rum. Språket skapar i form av oppositioner grunden av synen och indelning av ”den Andra”, vilket skapar en uppfattning, erkännande (eller icke-erkännande) och mentala strukturer av dessa. Utifrån ett Bourdianskt perspektiv är det på detta sätt som olika habitus och klasskikt hålls stabila, genom att uttrycka vem som är inne och vem som inte är det.

En annan upptäckt som framkommit genom empirin är att det finns flera olika typer av otrygghet och rädsla i rum. Det visar sig dock tydligt att platser personerna känner väl till, känns mer bekväma att röra sig på än okänd mark i staden. Ifrån ett intersektionellt perspektiv kan vi här förstå att några HBTQ-personer i studien har flera olika typer av rädslor för platser, där det dels kan handla om att vara HBTQ, men också en allmän rädsla av att vara ensam tjejt utomhus, att vara mörkhyad och bli utsatt för rasism med mera.

En grupp i studien som kämpar hårt i Malmö, är personer som är HBTQ, men som också har en familj med en djup religiös bakgrund. Att bli inkluderad (tillgång) och få tillhörighet verkar för dessa enbart bli tillgängligt genom att hålla fast vid heteronormativitet. Deras rädsla över att vara HBTQ var mångdubblad: å ena sidan hur de relaterade till allmänheten och att vara HBTQ (som alla andra), å andra sidan en rädsla över att bli sedd eller påkommen med att vara HBTQ av sin familj. Här kan en se hur en mindre stad (internationellt sett) som Malmö kan bli svår att ”gömma” sin HBTQ-status i. Det finns för vissa därför en ständig rädsla att bli överhörd i rum, vilket skapar stress. Andra rädslor innefattade rädsla eller oro om hur en skulle förhålla sig till sin etniska grupp, samt att brottas med emotioner om hur en skulle förhålla sig till sin religion och sin HBTQ-identitet:

” [...] min familj är muslimsk, jag är också det, vilket fungerar för mig men inte för samhället. Att vara HBTQ och muslim är det värsta du kan vara typ. [...] Folk

jag inte känner bryr jag mig verkligen inte om. Alltså jag kan bara gå rakt förbi, men om de känner dig och dem vet vem du är så har de mycket att säga, och jag vill inte höra det. Det kan vara allt från vänners familj, till vänner, bekanta till de som gick med mig i skolan för typ 10 år sedan, allting sånt. [...] Min familj vet inte [att han är bisexuell] och det är inget jag kan säga heller. [...] Det är ett känsligt ämne, det är typ det största dilemmat jag har i mitt liv: ska jag tänka på hur min familj känner och vad min religion känner åt mig, eller ska jag vara mig själv och hitta en balans?”

Ung bisexuell kille

I det andra citatet speglas religion, men också forskningen från Moran et al. (2003) att HBTQ-personer som bor i dessa områden kan känna utanförskap och som ”den Andre”:

” Jag är inte ute ur garderoben. [...] ingen familj, ingen släkting, inte min syrra, inte någon. [...] Alltså det handlar mycket om kultur, [...] och min familj är väldigt, eller ytterst religiös så det är lite svårare. [...] folk runt mig pratar nedvärderande på arabiska om HBTQ-personer och så [...] plus att jag känner en press, [...] det känns som om att de har någonting på mig [förklarar att de förväntar sig att han är som dem, tillhör deras grupp]. [...] Sedan, för du vet, alltså jag kommer från en bakgrund där är man framgångsrik och allt sånt [han pluggar till ett yrke som anses ha status], vilket jag är i deras värld, antas man göra vissa grejer...familj och sånt. Man blir extremt eftertraktad på äktenskapsfronten på något sätt. [...] Jag har inte varit på någon gaybar, för jag är rädd för att bli igenkänd, att det kommer runt på något sätt”

Ung homosexuell

I studien framkommer att det blivit enklare att möta likasinnade idag via internet och applikationer trots att de inte innehar samma geografiska position. På detta sätt har HBTQ-rummet flyttat in i individers hem och telefoner. Äldre informanter berättar att en tidigare i Malmö fick gå till crusingplatser, alternativt leta efter kontaktannonser bland annat i Sydsvenskan på söndagar och RFSL:s före detta magasin ”Revolt”. Vissa menar dock att den nya teknologin som erbjuds idag, via applikationer som Grindr eller online-communities som gruiser, är livsnödvändiga plattformar för att skapa en första kontakt. Förr var

kontaktannonserna mer publika och kunde läsas av alla, nu sköts detta online, vilket för vissa skapat en något större trygghet. Det är således osynliga, men mycket viktiga rum i staden för att göra möten möjliga för många HBTQ-personer: ett virtuellt möte som inte riskerar bli hotfullt på samma sätt som ett ansikte-mot-ansikte-möte i stadsrummet.

Här kan studien konstatera att teknologi har varit en hjälpande hand för att kunna möta likasinnade, men i cyberspace. En intervjuperson förklarar hur Grindr var en brytpunkt i dennes liv för att acceptera sig själv, eftersom det fanns andra i staden som honom, vilket gav honom en inre styrka och mod, och där han slapp besöka cruisingplatser som han tyckte handlade mer om sex än sexualitet. Att mycket kommunikation idag sker i det dolda, är något som framtiden får avgöra om det är bra eller dåligt för att normalisera andra sexualiteter.

6.9. Vem diskriminerar?

Många informanter uttrycker i intervjuerna, att det inte finns en enskild grupp i samhället som diskriminerar, utan diskriminering kommer ifrån och genomsyrar både socioekonomiska, etnicitets, kön och klasskikt. En intervjuperson reflekterade: ”Jag tror att det finns grupper i både äldre och yngre grupper [ålder] som är dels mer accepterande och dels mer dömande av det som jag upplever är min identitet”. Det fanns dock en majoritet som menade att det framför allt var män som diskriminerade, och ofta män i grupp.

Många upplevde att invandrare var mer diskriminerande än etniska svenskar (några via erfarenhet, några via fördomar), där några kopplade detta till ”deras kultur”. En 70-årig intervjuperson uttryckte sin oro över etniskt svenska och invandrares syn på sex och sexualitet under intervjun, då intervjun kom in på en diskussion om sexualitet och synen på sex i allmänhet:

” [...] Vi får ju inte prata om det här med invandrare eller olika kulturer, men det är ju, vi måste ju få lov att göra det ändå. [...] Det ligger i deras kultur, och det är det som är så tråkigt. Därför tycker jag [håller med] de politiska partierna som säger att vi måste även informera om hur svensk lagstiftning, kultur och sånt är,

annars har vi inte försökt att integrera. [...] Du vet att snart är det 60 % invandrare i Malmö, när jag flyttade hit var det 50 %, för ett tag sedan var det 57 %, det är på väg mot 60 %...”

Att de verbala och fysiska påhopp mot HBTQ-gruppen kan komma från vem som helst, belyser en ung transperson, som ofta får vara med om verbala hot och diskriminering i ett socioekonomiskt starkt område i staden:

” [...] det är ett rikemansområde så dem är väldigt snobbiga där, och där kan man stöta på transfobiska kommentarer när man går på gatorna, där händer det alltid. [...] Jag tror att de är dem som bor där [som kommenterar], dem är snobbiga, sneglar och kollar och ser ned på en sådär. Majoriteten är vuxna människor, men det kan vara vem som helst, ålder, etnicitet, svensk eller invandrare”

Detta återspeglar återigen platsen, tidens och gruppens betydelse. Det höga habitus i sig som en person kan ha, gör inte att denna automatiskt diskriminerar mindre. Det är en viss typ av habitus (i studien konstaterat starkt intresse för viss kultur) som verkar ha en mer öppensinnad inställning till HBTQ-gruppen. Här är det viktigt att betona att ett högt kulturellt kapital inte kräver en hög inkomst rent ekonomiskt, utan där ”valutan” istället är kulturintresset i sig; det vill säga smaken. Detta är viktigt att belysa, eftersom det finns olika socioekonomiska skikt i staden, som båda är intresserade av kultur, men med olika konstnärliga uttryck (exempelvis opera och graffiti). Vilken typ av kulturellt uttryck de är intresserad av, kan – men behöver dock inte – vara en klassfråga.

Att bli sedd som ”den Andre” är ofta förknippat med något negativt, en särbehandling eller en andra klassens medborgare. Men några informanter uttrycker att även fast en del av dem möter mycket trakasserier i form av framförallt blickar, men även skällsord, så finns det även en positiv inställning hos vissa när de ser ett samkönat par hålla hand.

En lesbisk medelålders kvinna reflekterar kring att eftersom det är så pass ovanligt att se två människor av samma kön hålla hand, behöver inte alla blickar vara negativa, utan mer innehålla förvåning. Hon inser att när hon själv ser två av samma kön hålla hand, stirrar hon med. En homosexuell man i 35-årsåldern berättar att han varit ute i Malmö ibland och dansat med killar, där ibland situationer uppstår där okända tjejer kommit fram och sagt ”vad söta ni är”.

Informanten tror det är menat som något positivt, och att det ändå är positivt i det stora hela, men anser att det också blir något stigmatiserat och att en blir inplacerad i ett fack av att ”han är bög, då måste han vara på det här sättet” – Istället är han en två meter lång cis-man²⁹ med skäggväxt som gillar helt annan musik än vad stereotypen av den homosexuella säger.

6.10. Olika upplevelser av samma rum

Genom empirin ses mönster av hur individer ser på folkmyller och öppna stadsrum i staden. De flesta personer associerar en folkfylld plats som mer trygg, där fler ögon kan hjälpa en om något händer. Det finns dock en tydlig skillnad i hur några av intervjupersonerna med mer uppenbara icke-heteronormativa attribut och utseende ser på folkmassor annorlunda. Folkmassor upplevs då istället som något hotfullt, där strategin blir att ta bakgator för att slippa konfronteras med mycket människor och kan ses som en form av torgskräck. Detta gällde även människor som kämpade med familj och religion. Flera informanter har upplevt att de inte fått stöd från allmänheten när de blivit kränkta. Således kan en här se hur den Foucauldianska ”underifrån-polisiära makten” styr kroppar i staden, där heteronormer approprierar rum till den grad att de trycker undan de mest annorlunda. Att beträda dessa rum kan leda till verbala och fysiska kränkningar, samt ”public shaming”³⁰.

Utifrån Lynch:s begrepp ”tillgång” kan en i det senaste exemplet se hur offentliga platser med folkliv kan ha en mycket hög kostnad, där dessa platser således blir barriärer i staden för delar av HBTQ-gruppen, att beträda sker på ”egen risk”. Empirin tyder på att ”konflikterna” i Malmös stadsrum verkar vara sammankopplade av dimensionerna materiell och symbolisk appropriering, men med en tonvikt på symbolisk appropriering. Den heteronormativa gruppen verkar appropriera de flesta typer av kapital på Malmös offentliga platser.

De flesta deltagande etniska svenskar i studien, men även invandrare, har en oro över att vara på vissa platser i staden, där framför allt Rosengård benämns. Många känner oro att vistas i dessa rum för att bli mer diskriminerade än i city. Personerna känner sig inte som en del av

---

²⁹ Cisperson: En person som identifierar sig med det vid födseln tilldelade könet. Cis är latin för ”på samma sida”. (RFSL 2019)

³⁰ ”Public shaming”: offentlig förnedring

gruppen men studien kan inte svara på om det är annorlunda för HBTQ-populationen gentemot resterande befolkning i Malmö. Det stämmer dock väl överens med Browne & Bakshi (2013) forskning av hur socialt utsatta områden kan ses som farliga och kopplade till hatbrott och brist på acceptans av HBTQ-befolkningen, där HBTQ-gruppen associerar arbetarklassområden och dess människor som anti-gay. Mycket negativ publicitet har nått ut via media om områden som Rosengård, och det kan därför förekomma förutfattade meningar från HBTQ-gruppen om hur det eventuellt kan bli behandlade, vilket leder till att en inte rör sig på platser som dessa. Det finns dock några homosexuella intervjupersoner – framför allt två utrikesfödda killar och en adopterad person – som är noga med att poängtera att det finns en överdriven och obefogad oro över Malmö och invandrartäta områden (alla tre reflekterar dock över att de har en cispersonlighet):

”Jag vill inte romantisera Malmö, men jag går på mitt favorit-falafelställe, och alla där är typ icke-vita. [...] [Jag kommer med] nagellack, med smink, med tights kläder, second shorts och typ fur-jacka, och oavsett, varje gång, jag får jättejättebra bemötande. [...] Det är klart man kan tänka att vissa områden jag behöver inte gå dit, men det kanske också inte har något med tanken, för jag klarar mig. Jag har vänner som bor i såna områden [Rosengård], och dom typ klär sig så, och jag har inte känt att dom haft problem i de områdena som folk tänker det ska förekomma problem”

På frågor om tillit, trygghet och tillgänglighet bekräftas ofta teorin om att rum där en bor, eller där du frekvent besöker, är platser som en oftast har hög tillit, trygghet och tillgänglighet till. En äldre homosexuell man förklarar:

”Jag känner mig bekväm i mitt område, men det är ju för att jag känner till allting. Kommer du på okänd mark så kan du känna dig lite mer orolig, men jag behöver inte åka bil eller taxi, för jag kan fortfarande känna mig ganska bekväm att röra mig i relativt centrala Malmö”.

Anonymiteten i Malmö är något som flera värdesätter, där flera pratar om att de inte vill bo i en mindre ort, eftersom det då blir ett för intimt rum. Detta tolkar jag som att det blir enklare att inte bli ”den Andre” i en större stad, då valmöjlighet, flexibilitet, och utbud av vad du gör och är, är större.

6.11. Strategier i rum

För att bli accepterad i staden har många informanter, medvetet eller omedvetet, skapat strategier för att leva sin vardag. Flera informanter är inte ute sent på kvällen, eller undviker att vara ute sent på grund av en otrygghet, då gatorna upplevs som otrygga och extra heteronormativa och med mer machokultur under dessa timmar. En transperson förklarar att hen inte är ute efter mörkret faller, det vill säga, att dagar blir väldigt begränsade under vinterhalvåret. Det urbana landskapet är på så vis ett heterosexualiserat rum, men det är också ett könat rum, där performativitet som utstrålar den heterosexuella maskulina identiteten har störst försprång att göra anspråk på rummet.

Vanliga strategier för intervjupersonerna är att analysera rummen en träder in i och andra individers kroppar efter potentiella subjekt som håller en viss potentiell aggressivitet, beskrivet ofta som unga män i grupp.

Både män och kvinnor i intervjuerna byter ofta trottoarsida då en ser potentiell fara, medan andra istället blir extra medvetna om sin kropp och istället gör kroppsspråket något mer ”heteronormativt”. Andra tonar ned sig kommunikativt när de passerar killgäng. Flera släpper varandras händer beroende på vem en möter: ”för säkerhets skull”. Det fanns också flera andra strategier för att ta sig fram i staden. En intervjuperson använder musik i ena örat för att vara medveten om sin omgivning samt få styrka från musiken. Flera personer rör sig bara i områden dem känner till väl (ofta indelat i området Möllevången eller Lilla Torg + city). Några personer undviker eller åker inte alls kollektivt, andra väljer platser långt fram i bussen, helst med bara en sittplats så att en inte får någon jämte sig som kan tafsa eller diskriminera. Många informanter studerar eller arbetar med kultur (av intresse, men det verkar också enligt intervjupersonerna vara ett mer öppensinnat fält).

Många personer ignorerar och låtsas inte höra kränkande kommentarer. Några försöker att inte ta åt sig eftersom det är personen som kränker som har problem och inte de. Flera intervjupersoner har märkt att det är mindre risk att bli diskriminerad om en är del av en grupp på minst tre personer, där de reflekterar kring att personen som annars skulle diskriminerat inte vågar på samma sätt. Det finns också strategier i form av att en väljer att cykla på stora öppna

gator, där en kan hålla uppe farten, samt inte behöver stanna upp och riskera att bli kränkt. Fortsatt förs för många en ständig kamp över hur en ska använda pronomen, där strategier blir en del av vardagen. En bisexuell kvinna förklarar att en så enkel sak som att prata om vad en gjort under jullovet i lunchrummet kan bli ångestfyllt:

” [...] då sitter man där och tänker, ”okej hur ska jag komma mig ur det här?” Det räcker att jag råkar säga att mitt ex är en tjej, det ”fuckar upp” alla i huvudet. Det är många, väldigt många jobbiga pauser när jag liksom märker att folk, såhär...det blir kaos i deras huvuden, och det gör ju att jag blir väldigt försiktig när jag berättar, för om jag har otur, då hamnar jag i ett läge där jag måste säga hon eller han... så jag sitter där och krånglar: ”vad fan, kan jag säga hen?” – det kan jag ju absolut inte göra, då blir det ännu mer förvirrat, för då är det ju givetvis en transperson. Man kan säga partner utan att det betyder att det är en... men alltså, jag gör bara allt för att inte behöva ta sådana konstigheter för jag blir jätteobekvämt, pressad och ledsen.”

Medelålders bisexuell kvinna

Samma person reflekterar vidare:

” [...] Jag skulle säga att utrymmet för att vara HBTQ eller så, är extremt litet, sedan kan man ju vara med o tänja på gränserna som jag och mitt ex, vi gick alltid och höll varandras händer och såg gulliga ut liksom och pussades på stan. [...] Men man blir medveten om sig själv och att man går utanför ramen – man ser folks blickar, och sedan behöver det inte hända så mycket mer. Man [de] behöver inte ställa några frågor eller något men för mig räcker det med att få blickar för att jag ska känna mig väldigt obekvämt. Och sedan har jag fått bita ihop och skita i det för min egen skull, och jag tycker det är viktigt att folk vågar visa att det finns annat. Men jag blir så illa berörd. [...] det var alltid folk som glodde, jag tycker egentligen det är fruktansvärt störigt och jobbigt, och jag blir arg och ledsen när jag inte får leva så som jag vill. Alla andra går runt och hånglar på stan och jag kan inte ens pussa min tjej.”

6.12. Motstånd

Som både Foucault och Lynch nämner, finns det ofta motstånd mot makt och approprierade rum (där det finns makt finns det motstånd (Foucault 1990) och Lynch som menar att approprieringen kan möta motstånd och brytas av andra (1981)). Detta går även urskilja i denna studie. Flera intervjupersoner vill visa sig och sin sexualitet (i Butlerist-anda), – det är något som många intervjupersoner anser viktigt och gör genom att ibland hålla någon av samma köns hand. Några informanter brukar även blinka eller vinka när någon upplevs stirra för mycket på henom och hens beteende. Några personer som får hat mot sig ger tillbaka med samma mynt.

En äldre homosexuell intervjuperson berättar att det vid crusingplatsen vid brofästet har börjat komma människor som smygfotar och filmar personer på platsen. Han berättar att det finns en slags ”överenskommelse” emellan personer vid crusingstället att hjälpas åt att hålla koll vem som rör sig där, vilket stämmer väl överens med appropriering av rum och kontroll av rum i allmänhet. Fotografering, filmningen och kommunens upprensning av sly kan tolkas som en del av ett mänskligt allmänt övervakningssystem, eller genom Lynch:s begrepp ”tillgång” (kostnad) och ”kontroll” (genom att ta bort sly påverkar det hur individer kan uppföra sig i rummet, och blir således också en fråga om rätten att vara i rummet) och kan därför ses som ett motstånd från kommunens sida till att rummet existerar.

6.13. HBTQ och samhällsplanering

Utifrån ett HBTQ- och samhällsplaneringsperspektiv, visar sig här finnas motstridigheter och komplexitet, där olika typer av planering i vissa fall kolliderar med varandra, bland annat i stadens crusingområden. En äldre man kommenterar:

”Kommunen river ned alla träd och buskar så att folk inte har någonstans att vara. Man vill att det ska finnas men man vill ändå inte att det ska finnas. Man vill alltid skydda åt höger och vänster”

Här visar sig en tydlig kollision mellan olika planeringsideologier: utifrån en feministisk planering kan det öka säkerheten med bättre sikt, det vill säga, minde buskage. För personer som vill vara nakna och fria på en plats däremot, blir rörligheten mindre i och med att

anonymiteten ruckas när rummets grönstruktur försvinner. Här ser studien hur kommunen måste tampas med att överväga olika viljor i stadsrummet, där kapning av buskar, träd och sly kan både gynna och missgynna individer i rum. Eftersom kommunen enligt informanten rensar bort grönstrukturer, verkar dock det feministiska perspektivet ha ”segrat”. Detta visar hur svårt det är att göra alla på en plats nöjda och att skapa rum för alla. Slutligen var tiden på dygnet, samt ljussättning något som HBTQ-gruppen ansåg viktigt för säkerheten, där ett upplyst rum skapade upplevelsen av ett säkrare rum. Detta är ofta något som även nämns inom feministisk samhällsplanering och visar på de två kategorierna i mångt och mycket går ihop.

7. Slutsatser och avslutande diskussion

I sin helhet visar denna studie att stora delar av Malmös HBTQ-population idag möter motstånd i sin vardag socialt som spatialt, men att motståndets tyngd grundar sig i flera komplexa intersektionella lager. Efter genomförd analys finns tecken på att kontroll över framför allt socialt approprierade rum är stark när individer från HBTQ-gruppen tillträder rum med andra beteenden, utseenden eller attribut utanför rådande heteronormer. Det verkar dock finnas en balansgång mellan vad som anses okej och inte, samt en koppling till tids- och platsbundenhet. Hur du som HBTQ-person blir bemött i Malmö verkar enligt empirin ha ett samband beroende på vart en är i staden, vem en är (vilket identitetsuttryck en har, om det liknar andra på platsen), och vilka som är på platsen samtidigt. Känslan av trygghet och tillhörighet i stadsrummet blir på så vis för denna grupp flytande och situationsberoende. Några personer anser att invandrargång är ett större hot än svenska killgäng på grund av kultur, andra håller inte med. Här krävs mer forskning. Fortsatt tycks det kunna ses, att Malmös rum är könade, och för att inte bli offer för diskriminering behöver HBTQ-gruppen, – delvis eller helt – anpassa sig kläds- och kroppsmässigt och ”uppföra sig som sitt kön” – på ett sätt som inte provocerar fram heterosexuella mäns (och ibland kvinnors) våld eller sexuellt ofredande. De flesta platserna i staden blir således inte en fråga om en kan vara där, utan snarare vilka konsekvenser det ger.

I empirin är det få individer som pratar om själva platsernas fysiska utformning som en del av att en känner sig obekvämbekvämt, trygg/otrygg eller känner tillgänglighet. Några personer pratar om intima rum som otrygga, exempelvis bussar och småvägar, andra pratar om subjektivt välkända platser skapar trygghet. I det flesta fall verkar dock en stark social appropriering av spatiala rum i Malmö grundad i normer, vara det som blockerar mobilitet, kropp, sinne och hur en rör sig och betar sig på vissa platser, vilket i sin tur kan påverka hälsa och livskvalité i staden för HBTQ-gruppen.

Att den fysiska approprieringen verkar ha mindre betydelse än den sociala, kan även förstås utifrån att bara en av de arton personerna reflekterade kring att de ville ha någon form av ”gay ghetto” eller gay-kluster i staden. Här ser studien en tydlig skillnad mot världsmetropolernas HBTQ-platser och Malmös, där Malmö istället har många semi-queera platser eller öar (ofta inom kultur) utplacerade som svampar i staden (se appendix 2). Vid en första anblick verkar dessa inte vara så queer (och kanske knappt är queer utan bara accepterande och öppna), men

där regnbågsmalmöiter känner sig delaktiga och känner en skyddande atmosfär av gruppen på platsen. Litteratur med utgångspunkt i världsmetropolen, kan i detta avseende konstateras svåröversatt, då det inte verkar finnas opinion för koncentrerade HBTQ-kluster i staden, varken från samhällsplanerare eller från intervjupersoner. Problematiken ligger således främst i värdegrunder och normer, och mindre i det fysiska. Samtidigt går det dock inte att förneka den fysiska och sociala approprieringen på ett vis hänger samman, då central mark är svår att ”erövra” för en minoritetsgrupp. I Malmö är en av få fysiskt approprierade rum i staden i dess periferi under ett brofäste.

Varför kulturplatser är mer accepterande för HBTQ-populationen än andra platser i staden, kan inte studien helt avgöra. En intervjuperson nämner att inom kultur är det något positivt att vara annorlunda, kanske kan detta utifrån en Bourdieusk analys vara en förklaring till varför en enklare undkommer att bli sedd utifrån sin sexualitet, och istället blir sedd utifrån sin kulturella förmåga och som en medlem av gruppen. Varför människor inom kultur verkar ha enklare att acceptera HBTQ-gruppen kan vara intressant att forska vidare om. Slutligen rör sig olika identiteter och klasser av HBTQ inom olika kulturrum/sfärer i staden.

Teknologier tycks ha påverkat spatiala HBTQ-rum, då några intervjupersoner reflekterar om hur det fysiska rummet idag har tappat status på grund av teknologin och Internet, eftersom kroppen nu inte måste vara fysiskt på plats utan kan kommunicera via nya cyber-rum. De menar att stadsrummet inte har lika många face to face-interaktioner som när de bodde här när de var unga. Detta gäller dock inte bara HBTQ-individer utan alla Malmös invånare. Utifrån Butlers tankar om motstånd av könsnormer genom att göra sig synlig och visa repertoarer utanför heteronormen för att störta nuvarande syn på kön, kan vidare forskning undersöka huruvida teknologier och osynliga rum förbättrar eller stannar upp processen om kön och normalisering.

Genom empiri och analys tycks det finnas tydliga mönster på vad som oroar HBTQ-populationen mest i stadsrummet, vilket är manligt kodade rum med grupper av killgäng. Varför denna grupp för många är obehaglig verkar vara att det verkar förstärka rums machokultur och heteronormer. Det finns också en oro över killgängs tendenser att inte ha gränser, och att utsättas för verbalt och fysiskt våld och diskriminering. Public shaming verkar enligt studien vara något som används som maktteknik från dessa killgäng för att appropriera, dominera och upprätthålla rum.

Vad som tydligt framkommer i data är också HBTQ-gruppens heterogenitet. Denna slutsats framkom genom intervjupersoners berättelser om vad en ”god queerzon” i staden var, och verkar ha mycket att göra med subjektiva preferenser. Två tydliga dikotomier av vad en ”god queerzon” var är Lilla Torg samt Möllevången. Ett mönster verkar här gå att utläsa av att vart du rör dig, vem du rör dig med, och hur du rör dig, verkar ha mer med identitet och klassfrågor än sexualitet att göra.

Det fanns flera former av inre konflikter i gruppen enligt data, samt tydliga hierarkier. Några av de vanligaste formerna var ålders- och identitetskonflikter. Många informanter upplevde att det få renodlade HBTQ-klubbarna hade höga trösklar och var approprierade av homonormer och en machokultur, vilket leder till att individer inom HBTQ-gruppen som går utanför homonormen, diskriminerades och frystes ut. Andra mikro-queerzoner fungerade på så sätt som livbojar för de ”dubbelt utfryssta”. Några informanter hade velat se ett lite större utbud av renodlade HBTQ-platser, eller mer inriktade HBTQ-platser för identiteter inom HBTQ just av denna anledning, men pratar här främst i termer av privat ägande.

Det finns också stora skillnader av hur mycket individers HBTQ-status påverkar deras vardagliga liv. Här ser studien till exempel att HBTQ-individer med familjer med djup religiös bakgrund ofta har flera olika rädslor att brottas med, där livet ofta präglas av att inte bli upptäckt som HBTQ, samt moralfrågor om rätt och fel. Studien tycks också se att kvinnors sexualitet ofta inte tas på allvar, samt ifrågasätts och objektifieras av heterosexuella män. Några HBTQ-personer oroar sig mer för diskriminering på grund av deras hudfärg än deras HBTQ-identitet.

En annan viktig upptäckt är hur individers beteende, utseende eller attribut ofta verkar avgöra i vilken grad de riskerar utsättas för diskriminering eller inte. Personer som faller utanför tvåkönsnormen eller heteronormen, löper en betydligt större risk att bli diskriminerade än en person som framstår som mer heteronormativ, och på så sätt ofta får en större tillgång till rum. Denna blir således inte betraktade som HBTQ-person och klarar sig således bättre från diskriminering i vardagen. Detta avgör också hur HBTQ-individer ser på folkmassor. Individer vars beteende, utseende eller attribut är annorlunda från normen, tenderar att se folkmassor som otrygga, medan individer med en större cis och heteronormativ personlighet ser folkmassor som trygghet. Fortsatt ser studien tendensen att diskriminering inte har med klass att göra. Enligt empirin kan alla klasser diskrimineras, och alla klasser verkar diskriminera. Således finns det inga områden i staden där HBTQ-gruppen kan vara helt fri från diskriminering.

Efter genomförd analys, kan en förstå en komplexitet att planera för en specifik grupp i samhället, där det i vissa fall kan kollidera med andra intressen. I många fall går feministisk och HBTQ-samhällsplanering hand i hand, – men inte alltid. Således instämmer jag med Malmö Stad att det kan vara svårt och problematiskt att planera för enskilda grupper i staden, och att det istället handlar om att skapa platser, eller ”öar” där i alla fall någon grupp trivs. Det gäller sedan att hitta en balans, eller att skapa ”broar” över dessa öar så att en inte blir utestängd från dessa rum. Här är det sociala arbetet av betydelse, där istället faktorer som acceptans och en större spridning och medvetenhet krävs för vad HBTQ är och innebär. En diskussion kan dock föras om vilka allmänna platser i staden som upprättats och skapats för att passa HBTQ-gruppen. Enligt studien är det flesta queerrum organiskt framväxta, eller skapade av gräsrotsrörelser och eldsjälar i staden vilket gett upphov till HBTQ-rum, vilket således också som en konsekvens ofta leder till platser av konsumtion där att socialisera med andra HBTQ-personer ofta också betyder att konsumera.

För att slutligen sammanfatta och koppla samman inledningens frågeställning, kan en förstå att det är flera faktorer som påverkar hur öppet en kan leva sitt liv som HBTQ-person i Malmö idag utifrån ett intersektionellt perspektiv. Så länge individer inte sticker ut för mycket ifrån hetero- och tvåkönsnormen, så tyder resultatet på att personer kan leva ett relativt obehindrat liv i Malmö. Resultatet tyder dock samtidigt på att det finns vissa hinder för alla inom HBTQ-gruppen, där många blir extra medvetna om sin kropp i situationer som när de vill hålla hand, kramas eller visa annan affektion till varandra på allmänna platser, vilket visar hur enkla vardagssituationer kan bli platser av reglering av självet, och visar hur starka heteronormerna fortfarande faktiskt är i Malmö än idag.

Det verkar således finnas ”osynliga gränser”, där samhället börjar bevaka individer, och studien tyder således på att det finns stora skillnader mellan lag och praktik i Malmös rum. Individer som har ett beteende, utseende eller andra attribut som går utanför hetero- och tvåkönsnormen är den grupp som påverkas och styrs mest av samhället. Några öar i staden av främst kultur, fungerar dock som frizooner mot diskriminering, och kan ses som oaser i staden för gruppen. Således är acceptans på Malmös gator och torg även situations- tids- och platsbundet. Dessa mötesplatser av kultur pekar på vilken viktig funktion de har i samhället, där människor kan förenas kring något bortom sexualiteten, där sexualiteten blir oviktig och människan tar vid.

Det ger således politiker och samhällsbyggare en påminnelse om hur viktiga mötesplatser och platser av kultur i staden är.

Många personer pratar om att skapa en central mötesplats för att ”naturalisera” och synliggöra HBTQ-individen, och är kritiska till att flera HBTQ-platser idag ligger på avskilda, anonyma och gömda platser (se appendix 2). Detta går hand i hand med Butlers idé om normalisering. Det är bara en av arton personer som pratar om att en saknar och vill ha en renodlad HBTQ-gata eller något som skulle likna de internationella ”gay ghettos”. Individerna vill bara bli behandlade och respekterade som vilka personer som helst.

7.1. Slutkommentar och självreflektioner

→ En av mina intervjufrågor var för ledande → ”analyserar du rummet innan du går in i det?”. Frågan bör ha ställt på ett annorlunda sätt, eller inte ställts alls, då det ofta indirekt framkom hur kroppen rörde sig i rummet ändå. Denna fråga kom dock sent i intervjun när redan mycket var diskuterat. Det har därför inte påverkat resultatet märkvärt i min uppfattning.

→ Hur har det påverkat resultatet att jag inte nått alla identiteter inom HBTQ-gruppen som jag ville och har de personer jag intervjuat i varje kategori gett en rättvis bild av verkligheten? Jag tror faktiskt att trots att jag inte nått ut och intervjuat alla olika identiteter i staden inom HBTQ, har jag ändå nått fram till en viktig slutsats, det vill säga, att ju mer en individ sticker ut ifrån rådande heteronormer, ju större risk är det att en blir utsatt för direkta kränkningar i stadsrummet, vilket i slutändan kan påverka tillgänglighet, trygghet och tilliten i stadsrummet.

→ Slutproduktionen blev inte som jag hade tänkt då jag efter en stund insåg att det fysiska rummet inte alltid verkade spela så stor roll i sig själv. Fokusbytet var dock en naturlig del i processen då jag före inte visste hur det låg till. Därför hade jag inte kunnat göra något annorlunda eftersom jag var tvungen att nå den insikten för att kunna gå vidare i mitt arbete. Istället kunde detta användas som en styrka i arbetet där mitt arbete fick mer djup än tidigare. Tid förlorades, men kunskap uppkom om vad som var viktigt.

→ I uppsatsen framgår att relationer mellan klass och sexuell identitet är komplex och även att klass ibland är viktigare än sexualitet i intervjupersonerna berättelser. Om mer tid och utrymme hade funnits, hade det varit intressant att fokusera mer på dessa olikheter baserade i ålder och religion, något som bör studeras vidare.

8. Litteratur- och källhänvisningar

Ahrne, Göran & Svensson, Peter (2015). *Handbok i kvalitativa metoder*. 2., [utök. och aktualiserade] Stockholm : Liber

Alves dos Santos Junior, Orlando. (2014). *Urban Common Space, Heterotopia and the Right To the City: Reflections on the Ideas of Henri Lefebvre and David Harvey*. *Brazilian Journal of Urban Management*. Rio de Janeiro. Editora Universitária Champagnat

Ambjörnsson, Fanny (2016). *Vad är queer?* Stockholm: Natur och kultur

Bacinska et al. (2016). *Den sociala bostadsmarknaden i Europa. -En jämförelse mellan sex länder*. Boverket. <https://www.boverket.se/sv/om-boverket/publicerat-av-boverket/publikationer/2016/den-sociala-bostadssektorn-i-europa/> [Hämtad 2018-04-15]

Beebar. ([u.å.]). *Om Beebar*. <https://www.beebar.se/malmo/om-bee-kok-bar/> [Hämtad 20-05-2018]

Bell, D. & Valentine, G. (1995). *Introduction: 'Orientations'*. *Mapping Desire: Geographies of Sexualities*. London & New York: Routledge

Binnie, J. (2000). 'Cosmopolitanism and the sexed city' i D. Bell and A. Haddour (eds) *City visions*. Harlow: Pearson Education

Bourdieu, Pierre (1977). *Outline of a Theory of Practice*. Cambridge: Cambridge Univ. Press

Bourdieu, Pierre (1984). *Distinction: A Social Critique of the Judgement of Taste*. Harvard University Press

Bourdieu, Pierre (1993). *The Field of Cultural Production: Essays on Art and Literature*. Cambridge: Polity

Bourdieu, Pierre (1996). *The Rules of Art: Genesis and Structure of the Literary Field*. Cambridge: Polity press

Brottsbalken SFS nr: 1962:700

Brown, G. (2008). 'Urban (Homo)sexualities: Ordinary Cities and Ordinary Sexualities', Geography Compass. Blackwell Publishing Ltd

Browne, K., Bakshi, L. (2013). *Ordinary in Brighton: LGBT, Activisms and the City*. Aldershot: Ashgate.

Brown, G., Pickerill, J. (2009). *Space of Emotion in the Spaces of Activism*. I Activism and Emotional Sustainability, Emotion, Space and Society. Database: ScienceDirect

Bryman, Alan (2012) *Samhällsvetenskapliga metoder*. 2 uppl. Malmö: Liber AB

BRÅ (2016). *Brottsförebyggande rådet*.

https://www.bra.se/download/18.4c494ddd15e9438f8ada9786/1513175214923/2017_11_Hatbrott_2016.pdf [23/2/2018]

Butler, Judith (1990). *Gender Trouble: Feminism and the Subversion of Identity*. New York: Routledge

Butler, Judith (1997). *The Psychic Life of Power: Theories in Subjection*. Stanford, Calif.: Stanford Univ. Press

Casey, M.E. (2007). 'The Queer Unwanted and Their Undesirable "Otherness"' i Browne, K., Lim, J. and Brown, G. (eds) *Geographies of sexualities: Theory, practices and politics*. Aldershot: Ashgate

Chasin, A. (2000). *Selling Out: The Gay and Lesbian Movement Goes to Market*. Basingstoke: Palgrave Macmillan.

Corber, R. J. and Valocchi, S. (2003) *Queer Studies: An Interdisciplinary Reader*. London: Blackwell.

Denscombe, Martyn (2009). *Forskningshandboken: för småskaliga forskningsprojekt inom samhällsvetenskaperna*. 2. uppl. Lund: Studentlitteratur

Dikotomi ([u.å.]). *Nationalencyklopedin*.

[https://www.ne.se/uppslagsverk/encyklopedi/l%C3%A5ng/dikotomi-\(bot-gaffelgrening\)](https://www.ne.se/uppslagsverk/encyklopedi/l%C3%A5ng/dikotomi-(bot-gaffelgrening))

[Hämtad 2018-11-23]

De los Reyes, Paulina & Mulinari, Diana (2005). *Intersektionalitet: kritiska reflektioner över (o)jämlighetens landskap*. 1. uppl. Malmö: Liber

Doan, Petra L. (2015). *Planning and LGBTQ Communities: the Need for Inclusive Queer Spaces*. New York: Routledge, Taylor & Francis Group

Dock, Marianne, Johansson, Bertil & Kristersson, Håkan (2012). *Stadens rumsliga påverkan på hälsa*. Arbetsgruppen för stadsplanering. Malmö Stad

<http://malmo.se/download/18.1558e15e13973eeaa0e800023049> [hämtad 17-05-2018]

Formby, Eleanor (2017). *Exploring LGBT Spaces and Communities - Contrasting Identities, Belongings*. New York: Routledge

FORTE (2018). *Hälsa och livsvillkor bland unga hbtq-personer – Vad vet vi och vilka forskningsbehov finns?* Stockholm

Foucault, Michel (1996). *Madness Only Exists in Society*. New York, i S. Lotringer (Ed): Semiotext (e) Foreign Agents Series

Foucault, Michel (1990). *The History of Sexuality*. Vol. 1. Harmondsworth: Penguin

Foucault, M. (1991). *Discipline and Punish: The Birth of a Prison*. London, Penguin

Fraser, Nancy (1981). *Foucault on Modern Power: Empirical Insights and Normative Confusions*. PRAXIS International. issue: 3/1981, s. 272-287

Goldthorpe, John H. (2000). *On Sociology. Numbers, Narratives, and the Intergration of Research and Theory*. Oxford: Oxford University Press.

Gorman-Murray, Andrew (2011). *Economic Crises and Emotional Fallout: Work, Home and Men's Senses of Belonging in Post-GFC Sydney*. *Emotion, Space & Society*, Vol. 4 Issue 4, s. 211-220, 10p.

Guibernau, M. (2013). *Belonging: Solidarity and Division in Modern Societies*. Cambridge: Polity Press.

Halberstam, Judith (2005). *In a Queer Time and Place: Transgender Bodies, Subcultural Lives*. New York: New York University Press

Harvey, David (2011). "The Right to the City" [Rätten till staden]. Ojämlikhetens nya geografi! Stockholm, Atlas

Heteronorm ([u.å.]). *Nationalencyklopedin*.

<https://www.ne.se/uppslagsverk/encyklopedi/l%C3%A5ng/heteronorm>

Häger, Björn (2007). *Intervjuteknik*. 2., [omarb. och uppdaterade] uppl. Stockholm: Liber

Intersektionalitet ([u.å.]). *Nationalencyklopedin*.

<https://www.ne.se/uppslagsverk/encyklopedi/l%C3%A5ng/intersektionalitet>

Isacsson, S et al. (2013). *Kommission för ett socialt hållbart Malmö. Hälsa, välfärd och rättvisa*. Malmö stad

Jackson, Patrick Thaddeus (2011). *The Conduct of Inquiry in International Relations: Philosophy of Science and its Implications for the Study of World Politics*. London: Routledge

Kirkey, Kenneth; Forsyth, Ann (2001). *Men in the Valley: Gay Male Life on the Suburban-Rural Fringe*. I *Journal of Rural Studies*. Vol 17 (4 : s. 421-441

Kitchen, R. and Lysaght, K. (2003). 'Heterosexism and the Geographies of Everyday Life in Belfast, Northern Ireland', *Environment and Planning A*. Vol. 35 Issue 3. s. 489-510

Knox, Paul L. & Pinch, Steven. (2010). *Urban Social Geography: An Introduction*. 6th ed. Harlow: Prentice Hall

Knox, Paul. L. & Marston, A. Sallie. (2013). *Human Geography: Places and Regions in Global Context*. (6. ed., int. ed.) Boston: Pearson.

Kärrholm, Mattias (red.) (2015). *Urban Squares: Spatio-Temporal Studies of Design and Everyday Life in the Öresund Region*. Lund: Nordic Academic Press

Köhler, Marie (2012). *Barn i Malmö. Skilda livsvillkor ger ojämlik hälsa. Ett diskussionsunderlag framtaget för Kommission för ett socialt hållbart Malmö*. Malmö stad

Lefebvre, Henri (1991). *Critique of Everyday Life*. London. Verso.

Levitas et al. (2007). *The Multidimensional Analysis of Social Exclusion*. London, Townsend Centre for international study of Poverty. Bristol Institute for Public Affairs

Lindström et al. (2012). *Livsvillkor, levnadsvanor och hälsa i Malmö. Ett diskussionsunderlag framtaget för Kommission för ett socialt hållbart Malmö*. Malmö stad

Lynch, Kevin (1981). *A Theory of Good City Form*. Cambridge, Mass.: MIT Press

Malmö stad (2018). *Befolkningsprognos* <https://malmo.se/Kommun--politik/Fakta-och-statistik/Befolkning/Befolkningsprognos.html> [hämtad 02-05-2018]

Malmö Stad b (2018): *Kulturarv A-Ö Malmö*. <https://malmo.se/Kultur--fritid/Kultur--noje/Arkiv--historia/Kulturarv-Malmo.html> [Hämtad 15-05-2018]

Marx, Karl (1998). *The Communist Manifesto New Interpretations*. Edinburgh: Edinburgh University Press

Massey, Doreen & Jess, Pat (red.) (1995). *The Shape of the World: Explorations in Human Geography*. The Geographical Journal. The Royal Geographical Society
Vol. 4. 163(1):102-103

Moran et al. (2003) *'The Formation of Fear in Gay Space: The "Straights" Story'*, Capital and Class. Vol. 27 Issue 80, s. 173-198.

Moran, Leslie J. & Skeggs, Beverley (2004). *Sexuality and the Politics of Violence and Safety*. London: Routledge

Newman, Oscar (1972). *Defensible Space: Crime Prevention Through Urban Design*. New York: MacMillan

Norm. ([u.å.]). *Nationalencyklopedin*.

[https://www.ne.se/uppslagsverk/encyklopedi/l%C3%A5ng/norm-\(handlingsregel\)](https://www.ne.se/uppslagsverk/encyklopedi/l%C3%A5ng/norm-(handlingsregel))

Oskarson, Maria (2007). *SOM, att koda klass. Valundersökningarnas klassschema jämfört med European Socio-economic Classification*. Göteborg. SOM-institutet

Oswald, R.F. and Lazarevic, V. (2011). “‘You Live Where?!’ Lesbian Mothers’ Attachment to Nonmetropolitan Communities’. I *Family Relations*, vol 60 (4): s. 373–386

Performativ ([u.å.]). *Nationalencyklopedin*.

<https://www.ne.se/uppslagsverk/encyklopedi/l%C3%A5ng/performativ>

Personuppgiftslagen SFS nr: 1998:204

Putnam, Robert D. (2001[2000]). *Bowling Alone: the Collapse and Revival of American Community*. London: Simon & Schuster

Relph, Edward (1976). *Place and Placelessness*. London: Pion.

Rendell et al (2000). *Gender Space Architecture: An Interdisciplinary Introduction*. London: Routledge [Hämtad 10-12-2018]

RFSL [u.å.]. *Ockupationen av Socialstyrelsen 1979*.

<https://web.archive.org/web/20150108071516/http://www.rfsl.se/?p=987>

[Hämtad 03-04-2018]

RFSL (2015). *Funkisprojektet*. <http://www.funkisprojektet.se/hbtq-begrepp/>

[Hämtad 03-04-2018]

RFSL Skåne (2015). *Habitat q*. <http://www.rfslskane.se/2015/03/02/habitat-q-en-oas-for-dig-hbtq-13-19-ar/> [Hämtad 20-05-2018]

RFSL (2017). *Adoption*. <https://www.rfsl.se/familj/att-bli-och-vara-foralder/adoption/>
[Hämtad 03-04-2018]

RFSL (2019). *Begreppsordlista*. <https://www.rfsl.se/hbtq-fakta/hbtq/begreppsordlista/>
[Hämtad 2019-01-02]

Said, Edward W. (1995[1991]). *Orientalism: [Western Conceptions of the Orient]*. Repr. with a new afterword London: Penguin

Schuetz, Alfred (1953). *Common-Sense and Scientific Interpretation of Human Action*. Philosophy and Phenomenological Research. Vol 14, No 1.: s. 1-38

Smith, Dorothy Edith (1987). *The Everyday World as Problematic: a Feminist Sociology*. Boston: Northeastern University Press

Smith, D.P. and Holt, L. (2005). ‘“Lesbian Migrants in the Gentrified Valley” and “Other” Geographies of Rural Gentrification’. I *Journal of Rural Studies*, Vol 21 (3): s. 313–322

Taylor, Y. (2007). *Working-Class Lesbian Life: Classed Outsiders*. Basingstoke: Palgrave Macmillan.

Taylor, Yvette, Hines, Sally. & Casey, Mark E. (2011). *Theorizing Intersectionality and Sexuality*. Basingstoke: Palgrave Macmillan

Taylor, Y. and Falconer, E. (2015). ‘“Seedy Bars and Grotty Pints”: Close Encounters in *Queer Leisure Spaces*’. I *Social and Cultural Geography*, Vol 16 (1): s. 43–57

Tuan, Yi-fu (1977). *Space and Place: the Perspective of Experience*. Minneapolis, Minn.: University of Minnesota Press

Tuan, Yi-fu (2001). *Space and Place: the Perspective of Experience*. [New ed,] University of Minnesota Press

Tvåkönsnorm [u.å.]. *Nationalencyklopedin*.

<https://www.ne.se/uppslagsverk/encyklopedi/l%C3%A5ng/heteronorm>

Taylor, Yvette & Addison, Michelle. (red.) (2013). *Queer Presences and Absences* [Elektronisk resurs]. Basingstoke: Palgrave Macmillan [Hämtad 13-03-2018]

Urban dictionary 2018 *Fag Hag*.

<https://www.urbandictionary.com/define.php?term=Fag%20Hags> [Hämtad 27-11-2018]

Weber, Max (1947). *The Theory of Social and Economic Organization*. New York : Free Press

Wonk [u.å]). *About*. <http://www.wonk.se/about> [Hämtad 20-05-2018]

Yuval-Davis, Nira (2011). *Politics of Belonging: Intersectional Contestations*. Sage Publications

Äktenskapsbalken (SFS nr: 1987:230)

9. Appendix

Appendix 1

Kort bakgrundsfakta Malmö

Malmö är Sveriges tredje största stad med 333 633 invånare (31 december 2017). Staden är Sveriges snabbast växande storstad, där Malmös befolkning vuxit med 43 procent sedan 1990. Under 2017 ökade befolkningen med 5139 personer (1,5%). Ungefär en tredjedel av Malmös invånare är födda i utlandet. Omkring en fjärdedel av invånarna i Stockholm och Göteborg är födda i utlandet. I Malmö finns människor från 182 olika länder (2017) (Malmö stad 2018).

Nedan följer en kort sammanställning av nämnda stadsdelars ungefärliga placering i staden, samt årlig genomsnittlig inkomst 2015. En kan se att det finns stora skillnader i årsinkomster mellan områden i staden.

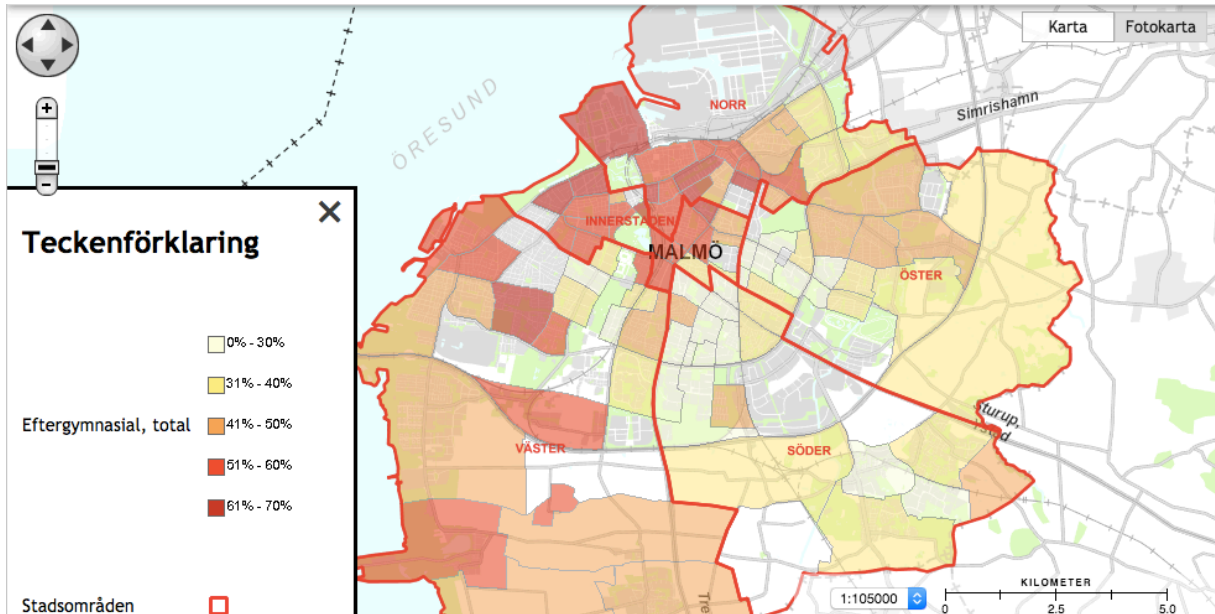
Tabell 1

Stadsdel	Del i staden	Årlig genomsnittlig inkomst 2015 i SEK
Möllevången	Södra Innerstaden	276 830
Västra Hamnen	Centrum	453 058
Värnhem	Centrum	289 163
Herrgården (del av Rosengård)	Öster	225 406
Kroksbäck	Väster	303 985
Bellevue (del av Limhamn)	Väster	531 219
Årligt genomsnitt Malmö	/	318 122

Appendix 2

Studiens räckvidd och avgränsningar, samt relevanta platser i staden, indelningar samt allmännyttig bakgrundsinformation.

Karta 1

[Hämtad 16-05-2018 Malmö Stad.se>kartor]

Karta 1 (ovan) visar stadsområden och personer med eftergymnasial utbildning.

Karta 2

[hämtad 16-05-2018, redigerad av Joakim Hellgren samma dag]

Karta 2 (ovan) visar geografiskt relevanta HBTQ-platser i staden, samt andra nämnda platser i studien.

Appendix 3

Benämnda platser i uppsatsen

För att ge bakgrundsförståelse för områden och platser sammanfattas här dessa platser med hjälp av Malmö stads hemsida och respektive andra nämnda platsers hemsidor.

Möllevången: [...] ”De många arbetarna i kvarteren har också gjort Möllevången och dess omgivningar politiskt rödfärgat. Här startar eller slutar första maj-tågen. Demonstrationerna runt statyn Arbetets ära på Möllevångstorget har varit oräkneliga. Folkets Park, Folkets Hus, ABF och tidigare tidningen Arbetet har sin hemvist på Möllevången eller intilliggande stadsdelar. Socialdemokraterna, folkhemsbyggarna och ministrarna Per Albin Hansson, Gustav Möller och Torsten Nilsson har under kortare eller längre tid bott i stadsdelen.

I och runt Möllevången har de sociala problemen periodvis varit påtagliga. Omsättningen av människor är stor, det flyttas in och ut. Många med konstnärliga yrken, eller ambitioner, trivs i området och efter att högskolan startade har studenter sökt sig hit. På senare år har barnvagnarna ökat i antal och en ny skola har byggts i stadsdelen. Möllevången har börjat kopplas ihop med ord som gentrifiering.

Intill Möllevångstorget ligger kvarteret Gillet, troligtvis Malmös restaurangtätaste kvarter. En krog i varje hörn, och ett flertal däremellan. Möllan är en hörnsten i Malmös nöjesliv. Hela Folkets Park-området med Amiralen, Moriskan och Nöjesteatern har lockat Malmöbor i decennier för konserter, dans och teater. Senare generationer har styrt stegen mot KB, Tangopalatset, Debaser eller Babel”

(Malmö Stad b 2018)

Västra Hamnen: ”Bo01 utgjorde startskottet för den nya stadsdelen Västra hamnen, som ligger på gammal industri- och hamnmark norr om den naturliga strandlinjen. Området — som är 175 hektar stort — rymmer bostäder, olika affärsföretag, gymnasium och högskola. I Västra hamnen bor idag ca 3000 personer. Det omtalade Turning Torso, ritat av den spanske arkitekten Santiago Calatrava, utgör en självklar blickpunkt med sina 190 meter och 54 våningar över havet. Hyresgästerna i de 147 lägenheterna har tillgång till eget gym, egen vinkällare och en reception som är bemannad dygnet runt. Huset började byggas 2001 och stod klart 2005”.

(Malmö Stad b 2018)

Specifika benämnda platser i staden:

Lilla Torg: ”Lilla torg anlades år 1591. Stortorget — Nordens största salutorg — hade blivit för litet och nu flyttade bagarna, slaktarna, fiskblötarna och hökarna sina bodar och stånd till ödetomten bredvid. Varje yrkesgrupp fick sin torgsida. Efterhand ersattes bodarna av en mer permanent bebyggelse [...] Idag finns alla sekler efter 1500-talet representerade runt Lilla torg. [...] Stolpauuset revs 1899 och fick lämna plats för stadsarkitekten Salomon Sörensens saluhall, vilken dominerade torget under 1900-talets första hälft. Saluhallen revs på 1960-talet och Lilla torg blev åter en öppen plats. De gamla byggnaderna restaurerades varsamt. Numera är det serveringar och krogar som ger torget dess speciella karaktär.”

(Malmö Stad b 2018)

Möllan: Se Möllevången

BeeBar: ”[...] Musik och personal varierar efter tid på dygnet och går från klassiskt på lunchen till lounge & partymusik (ibland med DJ). Med ett svenskt retroperspektiv på vår matsedel, hög ambition och med inspiration från övriga världen, hittar du alltid något gott att äta. Eller häng gärna bara i vår mysiga bar. Just bee, eller Have a good time! [...] Vi kallar oss Straight Friendly bara för att uppmana till eftertanke om innebörden och vad som händer när man grupperar människor i olika ”fack” och skapar en mängd vi och dom. För oss är det framför allt viktigt att kunna erbjuda både en ny, men ändå genuin samlingsplats blandat med ett bra barhäng, god mat, bred kultur och mycket kärlek. Likaväl som ett ställe med klass och stil för oss alla.”

(Beebar u.å)

Wonk: WONK is a mixed gayclub that started 13 years ago in Malmö. Since then we started WONK Stockholm in 2014 and WONK Göteborg in 2015. The club is named after the fabulous dragqueen WONK who also was a dj before moving to Stockholm. Through out the years we've had performance from artists like Loreen, Alcazar, Charlotte Perrelli, September, Danny Saucedo, Kikki Danielsson, Carola, Fame, Nina & Kim, Straight Up, Pink Pistols, Alaska Thunderfuck, Pandora Boxx and many more...

(Wonk [u.å.])

Habitat q: ”HaBiTat Q – En oasis för dig som är homo, bi, trans, queer eller nyfiken och 13 – 19 år! Vi ses varje onsdag klockan 17-20 på Stora Nygatan 18 i Malmö! På HaBiTat Q kan du

hänga i sofforna, fika, göra läxan, se film, läsa, rita, pyssla och träffa andra hbtq:isar. Allt är gratis! Vi som jobbar är också hbtq-personer. På HaBiTat Q eftersträvar vi normkritiska och inkluderande förhållningssätt. Habitat betyder hemvist och växtställe, bokstäverna H, B och T står för homo, bi och trans. Q:et står för queer”

(RFSL Skåne 2015)

Appendix 4

Intervjuguide

Berätta lite kort om dig själv? (ex ålder, etnicitet, jobb, skola, mellan jobb, pronomen)

-Här vill jag se vem personen är, vilken klass den tillhör i stora drag, ambitioner samt se vad som är viktigt att berätta för den jag pratar med. Något som hen pratar extra mycket om som verkar viktigt? Denna bakgrundsinformation ger således information värdefull för intersektionalitetsteori och för att förstå och se skillnader/likheter mellan individer och deras position i samhället. Här hade Bourdieus teorier om sociala fält, samt habitus och kultur också betydelse.

Fritidsintressen?

-Mest en fråga för att få personen att slappna av, men också en fråga som skulle kunna säga något om klass (Teori främst Bourdieu)

Vad associerar du med Malmö?

-Visar på vilken generell attityd man har till staden, och öppnar upp för samtal omkring varför en tycker som en gör... (och ger information kring Lynch tre begrepp med mer)

Hur länge har du bott i Malmö?

-Intressant dels för frågan i sig, men också för följdfrågan varför man valde att flytta hit, vad en hade för tankar kring Malmö då och om det förändrats under tidens gång. Också intressant kring om hur staden enligt dem utvecklats (positivt, negativt för HBTQ-populationen?)

Hur kommer det sig att du valde att flyttade till Malmö (om de flyttade hit)?

*-Vad hade en hört om Malmö, vilka förväntningar hade man och hur blev det i verkligheten?
(Var bilden av Malmö som en själv trott eller annorlunda? Hur?)*

Vart i Malmö bor du?

-För att utröna om det fanns några kluster i Malmö av HBTQ-personer, samt klass (en följdfråga var om de trodde det fanns områden med mer HBTQ-personer än andra)

Hur upplever du din stadsdel, fanns det en anledning till att du valde att flytta till den du gjorde?

För in frågan mot personens lokala område: hur känner hen sig där? Vad är det som gör att hen känner sig som hen gör?

Känner du att du har en tillhörighet till området (förklarar vad begreppet innebär)

-För att förstå om de känner en gemenskap eller känner sig utanför?

Känner du dig trygg i området du bor?

-För att försöka förstå om en kan slappna av i sin hemmiljö.

Vart rör du dig i Malmö, vart rör du dig inte i Malmö? (vardag och en helg) Vart rör du dig oftast? Varför?

*-För att försöka förstå rörelsemönster, dolda som medvetna val i vardagen över hur kroppen rör sig i rum. Hur medvetna intervjupersonerna är på vad det gör och beter sig i rum.
Följdfrågor uppkommer via varje personlig intervju.*

Vart känner du dig mest bekväm i staden? (definierar begreppet som en sammankoppling mellan trygghet, tillhörighet, trivsamt): område eller specifik plats?

-Identifierar platser i staden som personer kan slappna av och vara sig själva till en större grad på. Platser som på så vis är mer HBTQ-vänliga och accepterande/öppna för individien.

Formulerar fråga kring ”bekvämlighet” och tid på dygn

-Känner man sig mer trygg vissa tidpunkter eller hur ser det ut? Vad beror det på? Varför?

Finns det platser i staden som du undviker, och vad beror det på tror du?

-Intressant då intervjuperson kan reflektera över varför en går dit en går och gör som en gör

Har du varit med om någon otrygg händelse och en sådan som du tror kan ha med din HBTQ-status att göra?

-Försöker förstå brädden av otrygghet i staden kopplat till HBTQ, samt se om det finns någon speciell grupp i staden som känner sig mer otrygga än andra

I så fall: hur ofta händer det? Vem kränker? vad gjorde/gör du då? Hur reagerade du på det?

-Hur reagerar en? Gör en motstånd? Hur? Vilka är det som tar sig friheten att kränka: kopplat till klass, bakgrund, kön, etnicitet? Här går följa många uppföljningsfrågor kopplade till personliga fallet

Finns det tillfällen när du analyserar de rum du går in i? Hur, och varför?

-En fråga om kropp och kroppsmedvetenhet samt identitetsmedvetenhet. Får en vara som en vill? Denna frågan försökte jag koppla till och förstå bland annat Butlers tankar kring att vi föds in i ett kön och ska agera därefter.

Kan du vara dig själv i Malmö?

Visar på samma sätt som frågan kring analysering av rummet om individer måste agera på vissa sätt och tänka efter vad en gör för att passa eller inte passa in.

Finns det något HBTQ-relaterat i Malmö som du saknar och vill ha?

Försöker i denna fråga ta reda på om det finns något intresse eller behov av att planera mer mot HBTQ i staden, om det är något en vill ha, och vad i så fall som populationen vill ha eller saknar.

Hur känner du inför

Värnhem

Gustav Adolfs Torg

Möllevången

Lilla Torg

Hyllie

Rosengård

Triangeln

Fosie

Centralstationen

-I denna fråga försöker jag förstå och se mönster kring vilka personerna är och vad de känner inför olika platser i staden. Finns det några mönster mellan sexualitet och specifika områden i staden som en har åsikter om? Finns det mönster mellan trygghet och klass/sexualitet? Tillgänglighet och klass/sexualitet?

Slutkommentar

Femton av arton transkriptioner är tillgängliga för läsare vid intresse. Tre transkriptioner kommer raderas efter inlämning, med respekt och enligt avtal med intervjupersonerna. Om du vill ha tillgång till transkriptioner, kontakta gärna mig på Hellgren_90@msn.com. Tack.